

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 8. december 2022
(OR. en)

15841/22

**Interinstitutionel sag:
2022/0407(CNS)**

**FISC 258
ECOFIN 1302
IA 217**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	8. december 2022
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2022) 701 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS DIREKTIV om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsregler for den digitale tidsalder

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2022) 701 final.

Bilag: COM(2022) 701 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 8.12.2022
COM(2022) 701 final

2022/0407 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsregler for den digitale
tidsalder**

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- Forslagets begrundelse og formål**

Merværdiafgift (moms) er en vigtig indtægtskilde i alle EU-medlemsstater¹. Den er også en vigtig finansieringskilde for EU-budgettet, eftersom 0,3 % af den moms, der opkræves på nationalt plan, overføres til EU som egne indtægter, hvilket svarer til 12 % af det samlede EU-budget. På trods af momsens centrale betydning for budgetpolitikken hæmmes momssystemet af, at metoderne til momsopkrævning og -kontrol ikke er optimale. Dette medfører desuden uforholdsmæssigt store byrder og overholdelsesomkostninger.

Skatteprovenutabet, der også kaldes "momsgabet"², tydeliggør problemerne med mangelfuld momsopkrævning og -kontrol. En betydelig del af dette tab, der i 2020 blev anslået til i alt 93 mia. EUR, skyldes svig i forbindelse med forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet (MTIC-svig)³. Momsgabet omfatter også mistede indtægter som følge af momssvig og -unddragelse, momsundgåelse, konkurser og finansiell insolvens samt fejlregninger og administrative fejl i medlemsstaterne. Momssystemet er ikke kun sårbart over for svig, men er også blevet stadig mere komplekst og besværligt for virksomhederne. Navnlig er de 30 år gamle momsregler for grænseoverskridende handel ikke tilpasset den måde, hvorpå der drives virksomhed i den digitale tidsalder, og det bør derfor overvejes, hvordan teknologi kan anvendes til at mindske de administrative byrder og de dermed forbundne omkostninger for virksomheder og til samtidig bekæmpe momssvig.

Derfor meddelte Kommissionen i sin 2020-handlingsplan for en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien⁴, at den ville fremlægge en lovgivningspakke vedrørende momsregler for den digitale tidsalder. Pakken indgik også i Kommissionens arbejdsprogram for 2022⁵. Nærværende forslag er en del af denne pakke sammen med et forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår de ordninger for administrativt samarbejde på momsområdet, der er nødvendige i den digitale tidsalder⁶, og forslaget til Rådets gennemførelsesforordning om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår oplysningskravene for visse momsordninger⁷.

Efter meddelelsen af Kommissionens skattehandlingsplan erklærede Rådet, at det "*støtter Kommissionens forslag om at præcisere, forenkle og modernisere EU's regler om*

¹ Eurostat: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Tax_revenue_statistics.

² Momsgabet er den samlede forskel mellem de momsindtægter, der forventes i henhold til momslovgivningen og supplerende momsbestemmelser, og det beløb, der reelt opkræves: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_da.

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>.

⁴ COM(2020) 312 final.

⁵ COM(2021) 645 final (bilag II, punkt 20).

⁶ Indsæt henvisning, når den foreligger.

⁷ Indsæt henvisning, når den foreligger.

*merværdiafgift (moms)" og "glæder sig over Kommissionens bebudede initiativ om at modernisere indberetningsforpligtelserne for grænseoverskridende transaktioner (...) og Kommissionens hensigt om at undersøge behovet for at tilpasse momsreglerne til platformøkonomien"*⁸. Europa-Parlamentet bakker i sine beslutninger generelt op om initiativer til bekæmpelse af momssvig⁹. Herudover gav Europa-Parlamentet sin udtrykkelige støtte til initiativet med en udtalelse om, at det *"ser frem til lovgivningsforslaget om modernisering af momsindberetningsforpligtelserne"*¹⁰. Europa-Parlamentet vedtog for nylig en beslutning¹¹, hvori det noterede sig data og digitale værktøjers potentiale med hensyn til at bekæmpe bureaukrati og forenkle skatteydernes forskellige forpligtelser, navnlig hvad angår momsangivelser og -oversigter, (...) og påskønnede Kommissionens forslag om at modernisere, forenkle og harmonisere momskravene ved hjælp af transaktionsbaseret realtidsindberetning og e-fakturering. I beslutningen understreger Europa-Parlamentet desuden, at forskellene mellem medlemsstaternes skatteregler udgør en besværlig udfordring, og samtidig med at det støtter Unionens one-stop-shop (OSS), opfordrer det i beslutningen til at udvide OSS til at omfatte et større antal tjenester.

Denne pakke har tre overordnede mål:

- (1) at modernisere **momsindberetningsforpligtelserne**¹² ved at indføre krav til digital indberetning, der vil standardisere de oplysninger, som afgiftspligtige personer skal indsende til skattemyndighederne om hver transaktion i elektronisk format. Dette vil samtidig kræve, at der i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner anvendes e-fakturering
- (2) at håndtere de udfordringer, der er forbundet med **platformøkonomien**¹³, ved at ajourføre de momsregler, der gælder for platformøkonomien, for så vidt angår spørgsmålet om ligebehandling, præcisere de regler om leveringssted, der gælder for disse transaktioner, og styrke platformenes rolle i momsopkrævningen, når de formidler tjenesteydelser vedrørende korttidsudlejning af indkvartering eller personbefordring
- (3) at undgå flere **momsregistreringer** i EU og forbedre den måde, hvorpå det værktøj, der anvendes til at angive og betale moms på fjernsalg af varer¹⁴, fungerer, ved at indføre fælles momsregistrering (SVR), dvs. at forbedre og udvide de eksisterende

⁸ Rådets konklusioner om retfærdig og effektiv beskatning under genopretningen, om skattemæssige udfordringer i forbindelse med digitalisering og om god skatteforvaltning i og uden for EU (FISC 226 ECOFIN 1097, dok. [13350/20](#)).

⁹ Europa-Parlamentets beslutning af 24. november 2016 om vejen mod et endeligt momssystem og bekæmpelse af momssvig (2016/2033(INI)) og Europa-Parlamentets beslutning af 4. oktober 2018 om bekæmpelse af toldsvig og beskyttelse af EU's egne indtægter (2018/2747 (RSP)).

¹⁰ Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2022 om gennemførelsen af det sjette momsdirektiv: Hvad skal der til for at mindske momsgabet i Unionen? (2020/2263(INI)).

¹¹ Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2022 med henstillinger til Kommissionen om en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien (P9_TA(2022)0082).

¹² Momsindberetningsforpligtelser vedrører momsregistrerede virksomheders forpligtelse til regelmæssigt at indberette deres transaktioner til skattemyndighederne for at gøre det muligt at føre tilsyn med momsopkrævningen.

¹³ Ved "platformøkonomi" forstås her levering af tjenesteydelser via en platform.

¹⁴ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en.

ordninger med en one-stop-shop (OSS)/import-one-stop-shop (IOSS) og omvendt betalingspligt for at begrænse de tilfælde, hvor en afgiftspligtig person er forpligtet til at lade sig registrere i en anden medlemsstat.

(1) Momsindberetning og krav til digital indberetning

Momsdirektivet går tilbage til 1970'erne, og standardindberetningskravene er som sådan ikke digitale. Når det er sagt, viser der sig generelt en tendens til, at man er gået fra traditionel overholdelse af momsregler til deling i realtid af transaktionsbaserede data med skattemyndighederne, ofte på grundlag af e-fakturer. Momsdirektivet¹⁵ udgør en væsentlig hindring for digitalisering, da medlemsstaterne skal indhente en undtagelse for at kunne vedtage krav til digital indberetning på grundlag af obligatoriske e-faktureringskrav.

Alligevel har flere medlemsstater, navnlig ved hjælp af en sådan fravigelse, indført forskellige former for krav til digital indberetning, som giver skattemyndighederne oplysninger for hver enkelt transaktion. Foranstaltningerne har vist sig at være velegnede til at øge den opkrævede moms takket være forbedringerne i afgiftskontrollen og den afskrækkende virkning ved manglende overholdelse. Den dermed forbundne stigning i momsindtægterne fra 2014 til 2019 anslås til mellem 19 mia. EUR og 28 mia. EUR i de medlemsstater, der i denne periode har indført krav til digital indberetning, hvilket svarer til en årlig stigning i momsindtægterne på mellem 2,6 % og 3,5 %¹⁶.

Momsdirektivet giver medlemsstaterne vide skønsmagbeføjelser til at fastsætte de forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig. Derfor varierer kravene til digital indberetning meget fra medlemsstat til medlemsstat. De kan omfatte i) fremsendelse af månedlige rapporter om handelstransaktioner, ii) indsendelse af fakturaer i realtid, iii) transmission af fakturadata i realtid eller næsten i realtid eller iv) indsendelse af skatte- og regnskabsdata eller momsregnskaber. Andre medlemsstater har indført ikkedigitale værktøjer til indberetning af transaktioner, f.eks. lister uden angivelse af data på transaktionsniveau, men kun værdien af salg eller køb pr. kunde eller leverandør (lister over leverandører og kunder). Alle disse krav supplerer kravet om at indsende momsangivelser.

¹⁵ Medlemsstaterne har ingen specifik mulighed for at indføre obligatoriske e-faktureringskrav som et middel til at sikre en korrekt opkrævning af momsen og forebygge momssvig. Ifølge momsdirektivet forudsætter anvendelsen af e-fakturaer, at modtageren er indforstået hermed, jf. artikel 232. Denne bestemmelse kan ikke fraviges ved artikel 273, som giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte andre forpligtelser for afgiftspligtige personer med henblik på at sikre en korrekt opkrævning af momsen og forebygge momssvig. Hvis en medlemsstat derfor ønsker at indføre obligatoriske e-faktureringskrav, skal den gøre dette ved at anmode om en fravigelse fra direktivet i henhold til artikel 395, som kræver enstemmighed i Rådet på forslag af Kommissionen.

¹⁶ For at vurdere, om krav til digital indberetning forbedrede overholdelsen af momsreglerne og dermed reducerede momsgabet og øgede momsindtægterne, blev der foretaget en økonometrisk analyse i "VAT in the Digital Age"-undersøgelsen. Virkningerne af kravene til digital indberetning beregnes ud fra to afhængige variabler: momsgabet og C-effektiviteten. Nærmere oplysninger om modelspecifikationer og resultaterne findes i bilag 4 til den konsekvensanalyserapport, der ledsager dette forslag (arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene — SWD(2022) 393).

Desuden giver det nuværende indberetningssystem for transaktioner inden for Fællesskabet (som i momsdirektivet benævnes "oversigter"²¹) ikke medlemsstaterne mulighed for effektivt at bekæmpe momssvig i forbindelse med disse transaktioner. De nuværende oversigter går tilbage til 1993 og er siden da ikke blevet ændret væsentligt. De egner sig dårligt til den digitale økonomi og kan næppe sammenlignes med de meget mere moderne digitale indberetningssystemer, som nogle medlemsstater har indført til indenlandske transaktioner.

17 Sammenhængen af den offentlige høring kan læses her: [Moms i den digitale tidsalder \(europa.eu\)](#).
18 Der findes i øjeblikket forskellige former for krav til digital indberetning i adskillige medlemsstater, f.eks. clearance-procedurer for e-fakturer (Italien), indberetning i realtid (Ungarn og Spanien), SAF-T-indberetning (Litauen, Polen og Portugal), momsliste (Bulgarien, Kroatien, Tjekkiet, Estland, Letland og Slovakiet), og visse medlemsstater har offentligt meddelt kommende krav til indberetning (Frankrig, Grækenland og Rumænien).
19 Ifølge Eurostat er der i Unionen ca. 210 000 multinationale selskaber, hvoraf 85 % har et lokalt hovedkvarter og resten kontrolleres af udenlandske enheder.
20 Omkostningerne skyldes hovedsagelig betydelige etableringsomkostninger, især i lande med mere komplekse krav til digital indberetning. For at overholde momsreglerne kan et lille multinationalt selskab forvente at skulle investere ca. 10 000 EUR i SAF-T-krav, 25 000 EUR i realtidskrav og mere end 50 000 EUR i tilfælde af e-fakturer. For et stort multinationalt selskab når tallene op på 50 000 EUR til SAF-T-krav, 200 000 EUR til realtidskrav og 500 000 EUR til e-fakturer.
21 Når en virksomhed sælger varer eller tjenesteydelser til en virksomhed i en anden medlemsstat, er den forpligtet til at indsende en oversigt til sin medlemsstat med nærmere oplysninger om den virksomhed, som den har leveret til, og det samlede beløb for leveringerne til den pågældende virksomhed. Oplysningerne deles medlemsstaterne imellem og anvendes til at sikre overholdelse.

blev indsamlet oplysninger for hver enkelt transaktion og tættere på transaktionstidspunktet.

Enhver reform af indberetningen af grænseoverskridende transaktioner medfører uundgåeligt ændringer i det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og momsinformationsudvekslingssystemet (VIES)²².

Hvad angår bekæmpelse af momssvig ved samhandel inden for Fællesskabet vil de nævnte problemer blive løst med indførelsen af et system til indberetning af oplysninger for hver enkelt transaktion, som vil give medlemsstaterne oplysninger næsten i realtid i overensstemmelse med de velfungerende systemer, som flere medlemsstater har indført til indenlandske transaktioner. Hvad angår den manglende harmonisering af nationale indberetningssystemer vil problemerne blive løst med indførelsen af en fælles skabelon, som skal følges ved disse indberetninger, således at afgiftspligtige personer altid kan indberette data fra elektroniske fakturaer, der er udstedt i overensstemmelse med den europæiske standard, der er fastsat i direktiv 2014/55/EU om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud²³.

(2) Momsbehandling af platformsøkonomien

Fremkomsten af platformsøkonomien som forretningsmodel²⁴ har skabt nye problemer for momssystemet. Et af disse problemer er momsulighed.

I henhold til momsreglerne er en afgiftspligtig person enhver (fysisk eller juridisk) person, der selvstændigt udøver økonomisk virksomhed²⁵. Afgiftspligtige personer

²² I 1993 blev grænsekontrollen med indførelsen af det indre marked afskaffet og erstattet af indberetningsforpligtelser ved leveringer inden for Fællesskabet i form af periodiske momsoversigter (en oversigt er en simpel formular, som erhvervsdrivende ud over deres momsangivelse indsender månedligt/kvartalsvis til angivelse af varer og tjenesteydelser leveret til erhvervsdrivende i andre medlemsstater, med angivelse af kundernes momsnummer og den samlede værdi af leveringerne pr. kunde i en given periode). Disse oversigter lagres i de nationale momsdata-baser. Disse databaser forbindes derefter via en elektronisk grænseflade kaldet momsinformationsudvekslingssystemet (VIES), og Kommissionen forvalter i den forbindelse kommunikationsforbindelserne mellem medlemsstaterne, mens de nationale VIES-applikationer udvikles af medlemsstaterne. Skattemyndighederne tilgår VIES-oplysninger med henblik på kontrol, mens erhvervsdrivende anvender et modul i VIES kaldet "VIES-on-the-web" (VoW) til at kontrollere gyldigheden af det momsnummer, som deres kunder er registreret under i Den Europæiske Union for så vidt angår grænseoverskridende transaktioner med varer eller tjenesteydelser.

²³ [Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU af 16. april 2014 om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud.](#)

²⁴ "Platformsøkonomi" bruges til at beskrive en flersidet transaktionsmodel med tre eller flere involverede parter. Ved disse transaktioner formidler **en onlineplatform** forbindelsen mellem to eller flere forskellige, men indbyrdes afhængige brugergrupper. Ved disse interaktioner kan en af platformens parter (udbydere eller underliggende leverandører) tilbyde tjenesteydelser til den anden part (forbrugeren) mod betaling af et pengebeløb. En platform opkræver normalt et gebyr for at formidle transaktionen.

²⁵ I henhold til momsdirektivets artikel 9 og fast retspraksis har begrebet "økonomisk virksomhed" en meget bred betydning. Begrebet "selvstændigt" betyder imidlertid, at ansatte ikke behandles som afgiftspligtige personer.

skal lade sig momsregistrere og opkræve moms af deres salg. Enkeltpersoner, der handler som privatpersoner, betragtes imidlertid ikke som afgiftspligtige personer. Desuden er små virksomheder fritaget for moms som følge af en forenklingsforanstaltning, der fritager dem for administrative momsforpligtelser.

Indtil for nylig blev privatpersoner og momsfrigitte små virksomheder ikke anset for at påvirke markedskonkurrencen med momsregistrerede virksomheder. Med platformsøkonomien er der dog indført nye forretningsmodeller, der ændrer denne situation.

Privatpersoner og små virksomheder kan levere deres momsfrie tjenesteydelser via en platform og kan med stordriftsfordele og netværkseffekter²⁶ konkurrere direkte med traditionelle momsregistrerede leverandører. Dette betyder f.eks., at et hotel kan konkurrere med alternative indkvarteringsmuligheder, hvor der for ydelserne ikke opkræves moms. I Europa kan udgifterne til indkvartering via en platform i gennemsnit være mellem 8 % og 17 % lavere end et regionalt hotels gennemsnitlige pris pr. nat²⁷. Oplysningerne i "VAT in the Digital Age"-undersøgelsen²⁸ viser, at op mod 70 % af det samlede antal underliggende leverandører, der anvender en platform, ikke er momsregistreret (selv om det er forskelligt alt efter platformstypen). Mere end to tredjedele af de respondenter, der udtalte sig om spørgsmålet, havde oplevet denne form for konkurrenceforvridning.

I undersøgelsen er sektorerne for personbefordring og indkvartering udtrykkeligt blevet udpeget som sektorer, hvor momsuligheden er tydeligst (idet platformsmodellen for indkvartering konkurrerer direkte med hotelsektoren, og platformsmodellen for personbefordring konkurrerer direkte med private taxaselskaber). Der er også tale om de to største sektorer i platformsøkonomien²⁹ efter salg af varer via platforme (også kendt som "e-handel"), som har sine egne regler for levering af varer.

Et andet problemområde er den manglende klarhed om de momsregler, der gælder for de tjenesteydelser, som leveres via disse platforme, navnlig med hensyn til at identificere den underliggende leverandørs momsstatus.

Når udbyderen er etableret i en anden medlemsstat end platformens, er momsbehandlingen af platformsformidlingstjenesterne bestemt af den afgiftspligtige status for dem, der leverer tjenesteydelserne via platformen. I en sådan situation kan platformen, uanset om udbyderen er en ikkeafgiftspligtig person eller en afgiftspligtig person, anvende OSS eller gøre brug af omvendt betalingspligt. Dette er imidlertid ikke ligetil, da platformene ofte mangler de oplysninger, de har brug for til at vurdere den underliggende leverandørs status.

²⁶ Muligheden for at opbygge netværk, som vil kunne forbedre alle de eksisterende brugeres erfaringer yderligere; med et øget antal personer eller deltagere forbedres værdien af en vare eller tjenesteydelse.

²⁷ <https://ipropertymanagement.com/research/airbnb-statistics>.

²⁸ "VAT in the Digital Age. Final Report (vol. I-III). Specific Contract No 07 implementing Framework Contract No TAXUD/2019/CC/150".

²⁹ Med en økosystemværdi på 38,2 mia. EUR og 43,2 mia. EUR om året.

Desuden er mange af de regler i momsdirektivet, der gælder for platformsøkonomien, blevet anvendt forskelligt i medlemsstaterne³⁰. F.eks. betragtes de af platformene fakturerede formidlingstjenester i visse medlemsstater som elektronisk leverede tjenesteydelser, mens de i andre betragtes som tjenesteydelser leveret via en mellemhandler. Det er nødvendigt at præcisere disse regler, da den i øjeblikket divergerende anvendelse af EU's momsregler i medlemsstaterne kan føre til, at der anvendes forskellige leveringssteder³¹, hvilket efterfølgende kan føre til dobbeltbeskatning eller manglende beskatning.

Et yderligere problemområde vedrører de forpligtelser, der pålægges platformene.

Platformene skal opbevare visse oplysninger³² om de leveringer, som de formidler, og på anmodning stille dem til rådighed for medlemsstaterne. Platformene stilles imidlertid over for en række forskellige krav fra medlemsstaterne hvad angår tidsrammen og formatet for disse oplysninger. Det er derfor behov for regulering. For at bekæmpe svig er platformene desuden nødt til at opbevare disse oplysninger og stille dem til rådighed ikke alene ved leveringer fra virksomhed til virksomhed (business to business — B2B) (således som det tilfældet er nu), men også ved leveringer fra virksomhed til forbruger (business to consumer — B2C).

Disse problemer vil blive løst med indførelsen af en model med en faktisk leverandør, således at platformene skal betale momsen på den underliggende levering, såfremt leverandøren ikke opkræver moms, for på den måde at sikre ligebehandling mellem de digitale og ikkedigitale sektorer for korttidsudlejning af indkvartering og personbefordring. Desuden vil det blive præciseret, hvordan formidlingstjenesten behandles, for at muliggøre en ensartet anvendelse af reglerne om leveringssted, og der vil blive truffet foranstaltninger for at harmonisere overførslen af oplysninger fra platformen til medlemsstaterne.

(3) Momsregistreringskrav i EU

Virksomheder, der foretager transaktioner, som beskattes i andre medlemsstater, udsættes stadig for betydelige byrder og omkostninger med hensyn til overholdelse af momsreglerne, hvilket udgør en hindring på det indre marked. Disse omkostninger anslås som følger:

- Engangsomkostningerne ved momsregistrering i en anden medlemsstat udgør mindst 1 200 EUR.
- De årlige løbende omkostninger med henblik på overholdelse af momsreglerne i en anden medlemsstat udgør mindst 8 000 EUR for en gennemsnitlig virksomhed og mindst 2 400 EUR for en SMV.

³⁰ Tabel 25 i "VAT in the Digital Age"-undersøgelsen (del II) viser, at 44 % af respondenterne angav, at medlemsstaternes forskellige anvendelse af momsreglerne var et problem.

³¹ Leveringsstedet for en elektronisk leveret tjenesteydelse til en ikkeafgiftspligtig person er det sted, hvor kunden er etableret, mens leveringsstedet for en tjenesteydelse leveret via en mellemhandler til en ikkeafgiftspligtig person er det sted, hvor den underliggende transaktion foretages, hvilket f.eks. i tilfælde af tjenesteydelser vedrørende fast ejendom ville være det sted, hvor ejendommen er beliggende.

³² Momsdirektivets artikel 242a.

Pakken om moms på e-handel, der trådte i kraft den 1. juli 2021, indeholdt for første gang omfattende momslovgivning vedrørende e-handelsøkonomien (hvor forbrugerne, hovedsagelig via internettet, bestiller direkte fra leverandører i andre medlemsstater og i tredjelande). De ordninger, der er udviklet (eller udvidet) gennem e-handelspakken, har lettet registreringsbyrden for virksomheder, der foretager transaktioner i medlemsstater, hvor de ikke er etableret, således at leverandører/faktiske leverandører ikke skal registrere sig i hver enkelt medlemsstat, hvor deres kunder er etableret.

Disse ordninger kaldes one-stop-shoppen (OSS) for leveringer til forbrugere i EU og import-one-stop-shoppen (IOSS) for import af små pakker af forbrugsvarer (hvor værdien ikke overstiger 150 EUR). Der blev indført særlige momsbestemmelser og -forpligtelser for "platforme" (med indførelsen af begrebet "person, der anses for leverandør", dvs. en "faktisk leverandør"), som har en dominerende stilling i e-handelsøkonomien.

Gennemførelsen af OSS og IOSS har vist sig at være en stor succes, hvilket fremgår af evalueringen³³ af e-handelspakken. Fordelene ved OSS og IOSS for virksomheder og for det indre marked blev bekræftet af medlemsstaterne i Rådets konklusioner³⁴ fra marts 2022 (Økofinrådet).

Visse leveringer af varer og tjenesteydelser er imidlertid ikke omfattet af nogen af disse forenklingsordninger og er i stedet stadig underlagt byrdefulde momsregnskabskrav i andre medlemsstater. Disse omfatter visse former for leveringer af varer, der, selv om de kan have et grænseoverskridende aspekt, ikke falder ind under definitionen af fjernsalg af varer inden for EU. Da IOSS i øjeblikket er valgfri, kan den kun i begrænset omfang afhjælpe behovet for flere momsregistreringer, og kompleksiteten af importprocessen er ikke forenklet så meget som muligt.

En udvidelse af anvendelsesområdet for OSS og IOSS vil sikre et yderligere fald i behovet for flere momsregistreringer i EU.

Forslaget om moms i den digitale tidsalder er et Refitinitiativ med sigte på momsreglerne i forbindelse med den stigende brug af digital teknologi³⁵, både blandt skattemyndighederne og i erhvervslivet. De muligheder, som disse teknologiske fremskridt skaber, udnyttes endnu ikke fuldt ud i momssystemet. Nye digitale værktøjer og løsninger vil hjælpe skattemyndighederne med at håndtere momsgabet mere effektivt og samtidig gøre det muligt at forenkle overholdelsen af momsreglerne og nedbringe de dermed forbundne omkostninger. Med dette initiativ sigtes der således mod at tilpasse EU's momsramme yderligere til den digitale tidsalder.

³³ Se punkt 3 nedenfor.

³⁴ Rådets konklusioner om gennemførelsen af pakken om moms på e-handel, ST 7104/22 af 15.3.2022.

³⁵ Kommissionens arbejdsprogram for 2022, bilag II: Refitinitiativer, underafsnit "En økonomi, der tjener alle" (nr. 20).

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Initiativet er i overensstemmelse med Kommissionens forslag om et endeligt momssystem for beskatning af handel mellem medlemsstaterne³⁶, der blev fremlagt i 2018, og som stadig drøftes i Rådet. Formålet med dette forslag er at erstatte den gældende overgangsordning³⁷ ved at behandle transaktioner inden for Fællesskabet på samme måde som indenlandske transaktioner. Momsen skal betales i varernes bestemmelsesmedlemsstat³⁸ med satsen i den pågældende medlemsstat, men skal pålægges og opkræves af leverandøren i dennes egen medlemsstat. Initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder har potentiale til at styrke både det nuværende og det endelige momssystem.

Pakken om moms på e-handel blev udarbejdet med henblik på at omforme, ajourføre og modernisere momssystemet for at sikre dets relevans og effektive anvendelse på de nye forhold på markedet for e-handel. Samtidig sigtede reformerne mod at gøre overholdelsen af momsreglerne lettere for lovlige virksomheder, der udfører grænseoverskridende kommercielle onlineaktiviteter, ved at anlægge en ny tilgang til skatteopkrævning. Hovedformålet var at skabe et mere retfærdigt, enklere og mere harmoniseret beskatningssystem. Dette forslag bygger på den vellykkede reform af momsreglerne for e-handel ved yderligere at mindske behovet for, at uidentificerede erhvervsdrivende registreres i forbrugsmedlemsstaten. Dette vil bl.a. omfatte en ajourføring af de nuværende regler for e-handel, der gælder for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og som gør det muligt for SMV'er at drage fordel af de forenklinger, der følger af både de nye SMV-ordninger³⁹ og de eksisterende OSS-ordninger.

Initiativet understøtter EU's strategi for bæredygtig vækst⁴⁰, som omhandler bedre skatteopkrævning, mindre skattesvig, -undgåelse og -unddragelse og færre overholdelsesomkostninger for virksomheder, enkeltpersoner og skatteforvaltninger. Forbedringen af skattesystemerne med henblik på at fremme mere bæredygtig og retfærdig økonomisk virksomhed er ligeledes en del af EU's dagsorden for konkurrencedygtig bæredygtighed.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder er knyttet til det traktatbaserede mål om at etablere et velfungerende indre marked⁴¹ og afspejler Kommissionens prioriteter⁴² om at

³⁶ COM(2018) 329 final.

³⁷ I henhold til det eksisterende momssystem opkræves der i modsætning til indenlandske transaktioner ikke moms på grænseoverskridende transaktioner, hvilket giver afgiftspligtige personer mulighed for at købe momsfrie varer i det indre marked, bryder kæden af betalinger i flere led og skaber incitament til svig

³⁸ Dette system vil på et senere tidspunkt blive udvidet til at omfatte tjenesteydelser.

³⁹ [Rådets direktiv \(EU\) 2020/285 om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder.](#)

⁴⁰ Medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner indeholder en lang række reformer, der har til formål at forbedre erhvervsklimaet og fremme indførelsen af digitale og grønne teknologier. Disse reformer suppleres af vigtige bestræbelser på at digitalisere skatteforvaltningerne som en strategisk sektor i den offentlige forvaltning (årlig strategi for bæredygtig vækst 2022 (COM(2021) 740 final)).

⁴¹ Artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU).

⁴² https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/political-guidelines-next-commission_en_0.pdf.

forbedre selskabsskattemiljøet i det indre marked og tackle forskelle i skatteregler, der kan udgøre en hindring for en dybere integration af det indre marked. Med dette initiativ sigtes der mod at tilpasse EU's momsramme til den digitale tidsalder. Målene i initiativet er derfor også i overensstemmelse med en af Kommissionens seks topprioriteter, "Et Europa klar til den digitale tidsalder", og målsætningen om at sætte virksomhederne i stand til at udnytte potentialet i den digitale omstilling.

Kommissionen har som prioritet sat sig for at forbedre skatteopkrævningen og reducere skattesvig, -undgåelse og -unddragelse⁴³. Disse to emner udgør hjørnestenen i initiativet. Initiativet understøtter også EU's strategi for bæredygtig vækst⁴⁴, der omhandler bedre skatteopkrævning, mindre skattesvig, -undgåelse og -unddragelse og færre overholdelsesomkostninger for virksomheder, enkeltpersoner og skatteforvaltninger. Forbedringen af skattesystemerne med henblik på at fremme mere bæredygtig og retfærdig økonomisk virksomhed indgår ligeledes i EU's dagsorden for konkurrencedygtig bæredygtighed.

Initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder går hånd i hånd med andre af Kommissionens initiativer vedrørende den digitale økonomi såsom det nylige forslag til direktiv om forbedring af arbejdsvilkårene for personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme⁴⁵, og det igangværende arbejde vedrørende korttidsudlejning. Det overordnede mål i disse initiativer er at gøre platforme mere ansvarlige og få dem til spille en større rolle i den lovgivningsmæssige ramme. Dette er i overensstemmelse med de ændringer, der foreslås i dette direktiv for platformsøkonomien, hvor platformene under visse omstændigheder vil være ansvarlige for at betale den skyldige moms i stedet for små platformsleverandører. Dette vil forbedre momsopkrævningen, da mange af disse leverandører ikke er klar over deres potentielle momsforpligtelser og under alle omstændigheder vil få problemer med at opfylde disse forpligtelser.

Med initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder sikres der også overensstemmelse med eksisterende lovgivning på det digitale område såsom EU-direktivet om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige indkøb (B2G)⁴⁶. Formålet med dette direktiv er at lette anvendelsen af en fælles europæisk standard for elektronisk fakturering på tværs af medlemsstaterne for at fremme interoperabilitet og konvergens på EU-plan. Dette har potentiale til at begrænse de hindringer for grænseoverskridende handel, der opstår som følge

⁴³ Årlig vækstundersøgelse 2021 (se side 13) : https://ec.europa.eu/info/system/files/economy-finance/2022_european_semester_annual_sustainable_growth_survey.pdf.

⁴⁴ Medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner indeholder en lang række reformer, der har til formål at forbedre erhvervsklimaet og fremme indførelsen af digitale og grønne teknologier. Disse reformer suppleres af vigtige bestræbelser på at digitalisere skatteforvaltningerne som en strategisk sektor i den offentlige forvaltning (årlig strategi for bæredygtig vækst 2022 (COM(2021) 740 final)).

⁴⁵ Det foreslåede direktiv forventes at skabe retssikkerhed med hensyn til beskæftigelsesstatus for personer, der arbejder via digitale arbejdsplatforme, forbedre deres arbejdsvilkår (herunder for selvstændige, der er underlagt algoritmisk styring) og øge gennemsigtigheden og sporbarheden i platformsarbejde, herunder i grænseoverskridende situationer.

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU af 16. april 2014 om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud.

af, at der findes forskellige nationale lovkrav og tekniske standarder inden for e-fakturerings. I initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder fastsættes denne europæiske standard for elektronisk fakturerings som standardmetoden i forbindelse med krav til digital indberetning af moms.

Initiativet er også i overensstemmelse med toldhandlingsplanen⁴⁷. Forvaltning af e-handel er et af de fire centrale indsatsområder i toldhandlingsplanen. Som følge heraf begrænses forbedringen af IOSS-ordningen i dette forslag til den deri fastsatte obligatoriske ordning for platforme. Enhver anden forbedring eller udvidelse, f.eks. fjernelsen af den tærskel på 150 EUR, under hvilken denne forenklingsordning kan anvendes, vil blive gennemført inden for rammerne af denne toldreform⁴⁸.

I den endelige rapport om konferencen om Europas fremtid⁴⁹ opfordrer borgerne til "harmonisering og koordinering af skattepolitikken i EU's medlemsstater for at forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse" og "fremme af samarbejdet mellem EU's medlemsstater for at sikre, at alle virksomheder i EU betaler deres rimelige andel af skatterne". Initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder er i overensstemmelse med disse mål.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Direktivet ændrer momsdirektivet på grundlag af artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. I henhold til denne artikel kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed efter en særlig lovgivningsprocedure og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, vedtage bestemmelser om harmonisering af medlemsstaternes regler vedrørende indirekte skatter.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Initiativet er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. I betragtning af behovet for at ændre momsdirektivet kan målene for dette initiativ ikke opfyldes af medlemsstaterne alene. Kommissionen, som er ansvarlig for at sikre et velfungerende indre marked og fremme EU's almene interesser, er derfor nødt til at foreslå foranstaltninger til forbedring af situationen.

Da de største aktuelle problemer — ikkeoptimal momsopkrævning og -kontrol, uforholdsmæssigt store byrder og overholdelsesomkostninger — er fælles for alle

⁴⁷ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og det europæiske økonomiske og sociale udvalg — Handlingsplan for at bringe toldunionen til det næste niveau, Bruxelles, 28.9.2020 ([customs-action-plan-2020_da.pdf \(europa.eu\)](#)).

⁴⁸ [Kommissionen søger synspunkter om EU's kommende toldreform \(europa.eu\)](#).

⁴⁹ Conference on the Future of Europe — Report on the Final Outcome, maj 2022, forslag 16(1)-(3). Konferencen om Europas fremtid blev afholdt mellem april 2021 og maj 2022. Det var en enestående, borgerstyret øvelse i samtaledemokrati på paneuropæisk plan med deltagelse af tusindvis af europæiske borgere samt politiske aktører, arbejdsmarkedets parter, repræsentanter for civilsamfundet og centrale interesserede parter.

medlemsstater, vil ukoordinerede fragmenterede nationale foranstaltninger desuden have potentiale til at forvride samhandelen inden for EU. I den målrettede høring⁵⁰ gav virksomhederne udtryk for, at de i den forbindelse foretrak en ensartet anvendelse af momsreglerne på EU-plan frem for at skulle overholde forskellige indberetnings- eller registreringsforpligtelser på nationalt plan. Som det er tilfældet med platforme, er der betydelig konkurrenceforvridning mellem online- og offlinemarkederne i sektorerne for korttidsudlejning af indkvartering og personbefordring samt en ikkeharmoniseret tilgang til leveringsstedet i forbindelse med formidlingstjenester. Kommissionen er derfor nødt til at sikre en harmonisering af momsreglerne. Hvad angår momsopkrævning og -kontrol tyder momsgabets størrelse og vedholdenhed over tid på, at de nationale instrumenter ikke er tilstrækkelige til at bekæmpe grænseoverskridende svig, således som det fremgår af det anslåede omfang af MTIC-svig, som kun kan bekæmpes effektivt ved en koordineret indsats på EU-plan. Den EU-interne dimension ved momssvig kræver derfor indgriben fra EU's side hvad angår indberetningsforpligtelser.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå målene i traktaterne, navnlig med henblik på et velfungerende indre marked.

Proportionalitetsprincippet sikres ved, at medlemsstaterne vil kunne beslutte, om de vil indføre nationale indberetningskrav, navnlig på grundlag af, om omfanget af den indenlandske momssvig er et presserende spørgsmål for dem. Kravet om interoperabilitet eller konvergens mellem nationale systemer og digital indberetning inden for EU er nødvendigt for at vedtage en EU-dækkende ramme for krav til digital indberetning.

For så vidt angår platformsøkonomien sikres proportionalitetsprincippet ved at fokusere foranstaltningen på sektorerne for indkvartering og personbefordring, hvor spørgsmålet om momsulighed er mest presserende.

Proportionalitetsprincippet sikres endvidere ved, at initiativets søjle vedrørende den "fælles momsregistrering" ikke griber ind i de nationale momsregistreringsprocesser. I stedet fokuseres der på at begrænse de tilfælde, hvor en erhvervsdrivende, der er etableret uden for forbrugsmedlemsstaten, forpligtes til at lade sig momsregistrere i den pågældende medlemsstat.

En EU-dækkende ramme for håndtering af momsregistrering overholder proportionalitetsprincippet, da den vil gøre det indre marked mere bæredygtigt. I sagens natur kan fjernelsen af behovet for flere registreringer i EU kun opnås ved at stille forslag om ændring af momsdirektivet.

⁵⁰ "VAT in the Digital Age. Final Report (vol. IV Consultation Activities). Specific Contract No 07 implementing Framework Contract No TAXUD/2019/CC/150".

- **Valg af retsakt**

Forslaget kræver en ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem ("momsdirektivet"), Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

E-handelspakken trådte i kraft den 1. juli 2021 og medførte en række ændringer af momsreglerne for beskatning af grænseoverskridende e-handelsaktiviteter mellem virksomheder og forbrugere (B2C) i EU. De mest bemærkelsesværdige ændringer omfatter udvidelsen af anvendelsesområdet for EU- og ikke-EU-ordningerne for mini-one-stop-shoppen (MOSS), afskaffelsen af tærsklen for momsfritagelse på 22 EUR for importerede varer og indførelsen af IOSS og særlige ordninger til støtte for opkrævningen af moms i forbindelse med fjernsalg af importerede varer, der ikke overstiger 150 EUR.

Kommissionen gennemførte en efterfølgende evaluering af de første seks måneder med anvendelsen af e-handelspakken. De første resultater er meget opmuntrende og vidner om de nye foranstaltningers succes. I de første seks måneder blev der samlet set opkrævet næsten 8 mia. EUR i moms via de tre ordninger (EU-OSS-, ikke-EU-OSS- og IOSS-ordningerne). Resultaterne af evalueringen viser, at der inden for rammerne af EU-OSS og ikke-EU-OSS-ordningerne blev opkrævet ca. 6,8 mia. EUR i moms, hvilket svarer til mindst 13,6 mia. EUR om året. Særligt i forbindelse med import af forsendelser af lav værdi med en reel værdi, der ikke overstiger 150 EUR, blev der i de første seks måneder opkrævet ca. 2 mia. EUR i moms, hvilket svarer til ca. 4 mia. EUR om året. Af de 2 mia. EUR i moms, der blev opkrævet i forbindelse med import af varer af lav værdi i de første seks måneder, blev næsten 1,1 mia. EUR opkrævet via IOSS. Med pakken er målet om at opnå et mere retfærdigt og enklere beskatningssystem blevet nået samtidig med beskyttelsen af medlemsstaternes momsindtægter.

Gennemførelsen af pakken har også bidraget til at bekæmpe momssvig. En analyse på grundlag af tolldata viser, at de otte største IOSS-registrerede erhvervsdrivende tegnede sig for ca. 91 % af alle transaktioner, der blev angivet til import til EU via IOSS. Dette er meget opmuntrende statistik, da den viser, hvilken indvirkning den nye markedspladsbestemmelse om en faktisk leverandør har haft på overholdelsen af momsreglerne. Forslaget indeholder derfor bestemmelser om indførelse af en ordning med en faktisk leverandør inden for sektorerne for indkvartering og personbefordring i platformsøkonomien.

- **Høringer af interessenter**

Den 6. december 2019 afholdt Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Beskatning og Toldunion (GD TAXUD) i Bruxelles i Belgien et arrangement om moms i den digitale tidsalder. Dette arrangement bragte interessenter, der arbejder på momsområdet, sammen for at drøfte de muligheder og udfordringer, som nye teknologier medfører på momsområdet. Navnlig potentialet ved at anvende avancerede teknologier blev drøftet. Seminaret gav også mulighed for at dele nylige erfaringer om, hvordan medlemsstaterne anvender digitale løsninger til indberetning og opkrævning af moms og afsløring af svig.

Kommissionen arbejdede sammen med to ekspertgrupper med henblik på drøftelser på teknisk plan, nemlig Gruppen vedrørende Momssystemets Fremtid (GFV) og Ekspertgruppen vedrørende Moms (VEG). Der blev afholdt møder i GFV (9. februar og 6. maj 2022) og i VEG (29. november 2021 og 10. juni 2022) med henblik på drøftelse af forskellige spørgsmål om initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder. En undergruppe vedrørende momsaspekter af platformsøkonomien bestående af medlemmer af GFV og VEG fik til opgave at rådgive og bistå GD TAXUD ved at foretage en tilbundsgående analyse af de momsproblemer, som de forskellige aktører i platformsøkonomien støder på. Resultaterne af dette arbejde kan findes på: [2. GRUPPEN VEDRØRENDE MOMSSYSTEMETS FREMTID \(GFV\) — Library \(europa.eu\)](#).

Der blev også afholdt to Fiscalis-workshopper (maj og oktober 2021) med henblik på indsamling af feedback fra medlemsstater og interessenter om den foreløbige rapport og udkastet til endelig rapport om "VAT in the Digital Age"-undersøgelsen.

Der blev også afholdt en offentlig høring fra den 20. januar til den 5. maj 2022, som resulterede i 193 svar. Høringen havde til formål at indhente interessenternes synspunkter om, hvorvidt de nuværende momsregler egner sig til den digitale tidsalder, og hvordan digital teknologi kan anvendes til både at hjælpe medlemsstaterne med at bekæmpe momssvig og gavne virksomhederne. Høringsrapporten findes på webstedet for den offentlige høring om initiativet: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-VAT-in-the-digital-age/public-consultation_da.

Interessenterne var enige om, at de gamle momsregler ikke var i trit med den nuværende digitale tidsalder.

Hvad angår momsindberetning var respondenterne enige om, at krav til digital indberetning kan give fordele, og de gjorde det klart, at de foretrækker en e-faktureringsløsning, der også kan anvendes i deres interne processer. Medlemsstaterne opfordrede til i højere grad selv at kunne fastsætte deres nationale krav til digital indberetning.

Hvad angår platformsøkonomien var interessenterne generelt enige om, at der er problemer, om end synspunkterne varierede alt efter respondentens forretningsmodel. Dem, der ville blive påvirket (dvs. platformene), afviste generelt bestemmelsen om en "faktisk leverandør" og foretrak status quo.

Hvad angår momsregistrering var alle interessenterne enige om, at anvendelsesområdet for OSS/IOSS skal udvides. Virksomhederne anmodede også om at gøre omvendt betalingspligt obligatorisk ved B2B-leveringer fra ikkeetablerede personer. Der var også opbakning til at gøre IOSS obligatorisk.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen gjorde brug af den analyse, der blev foretaget af Economisti Associati S.r.l., til "VAT in the Digital Age"-undersøgelsen (der løb fra oktober 2020 til marts 2022)⁵¹. Den endelige rapport blev forelagt den 1. april 2022.

⁵¹ "VAT in the Digital Age. Final report (vol. I-III). Specific Contract No 07 implementing Framework Contract No TAXUD/2019/CC/150".

Formålet med undersøgelsen var for det første at evaluere den nuværende situation for så vidt angår krav til digital indberetning, momsbehandling af platformøkonomien, den fælles momsregistrering og IOSS og for det andet at vurdere virkningerne af en række mulige politiske initiativer på disse områder.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen af forslaget blev behandlet af Udvalget for Forskriftskontrol den 22. juni 2022 og fik positiv udtalelse (Ares(2022)4634471). Udvalget anbefalede at tilføje flere oplysninger for bedre at beskrive metoderne til udarbejdelse af modellen og for yderligere at præcisere løsningerne. Konsekvensanalysen blev derfor ændret til at omfatte medlemsstaternes og de enkelte sektorer synspunkter på platformøkonomien, en udførlig beskrivelse af den anvendte økonometriske analyse/de anvendte økonometriske teknikker til udarbejdelse af modellen og en nærmere uddybning af strukturen af de foreslåede krav til digital indberetning.

Flere politiske løsninger blev analyseret i konsekvensanalysen.

- Hvad angår **momsindberetning** spændte løsningerne fra en simpel henstilling om at indføre et EU-krav til digital indberetning og anmode om oplysninger i et specifikt format til indførelse af krav til digital indberetning på både EU-plan og nationalt plan.
- Hvad angår **momsbehandling af platformøkonomien** spændte løsningerne fra juridiske præciseringer til indførelse af en bred bestemmelse om en "faktisk leverandør", der finder anvendelse på alle former for salg af tjenesteydelser via platforme.
- Hvad angår **momsregistrering** vedrørte løsningerne handel inden for EU (forskellige trin for udvidelsen af OSS og indførelse af omvendt betalingspligt for B2B-leveringer fra ikkeetablerede personer) og import af forsendelser af lav værdi (med obligatorisk IOSS for forskellige leverandører — med/uden en vis grænse og fjernelse af tærsklen på 150 EUR for brug af IOSS).

Analysen viste, at den bedste balance vedrørende de politiske løsninger med hensyn til effektivitet, proportionalitetsprincippet og nærhedsprincippet ville blive opnået ved at kombinere indførelsen af krav til digital indberetning på EU-plan, en bestemmelse om en "faktisk leverandør" for sektorerne for korttidsudlejning af indkvartering og personbefordring og en kombination af en mere omfattende udvidelse af OSS, omvendt betalingspligt og en obligatorisk IOSS for platforme.

Denne tilgang forventes i perioden 2023-2032 at medføre en nettogevinst på mellem 172 mia. EUR og 214 mia. EUR, herunder besparelser på 51 mia. EUR. Disse besparelser omfatter:

- 41,4 mia. EUR fra momsindberetning (11 mia. EUR ved at fjerne gamle indberetningsforpligtelser, 24,2 mia. EUR ved at reducere fragmenteringsomkostninger, besparelser på 4,3 mia. EUR i forhåndsfyldte momsangivelser og 1,9 mia. EUR i e-faktureringsgevinster)
- 0,5 mia. EUR gennem strømlining og præcisering inden for platformøkonomien samt

- 8,7 mia. EUR ved at fjerne momsregistreringsforpligtelser. Der forventes også miljømæssige og sociale gevinster, gevinster ved automatisering i virksomheder samt gevinster med hensyn til det indre markedes funktion (mere lige konkurrencevilkår) og effektiviteten i skattekontrollen.

Et mere effektivt og bæredygtigt momssystem fremmer i overensstemmelse med verdensmål nr. 8 og 9 for bæredygtig udvikling⁵² økonomisk vækst, mens digital indberetning understøtter virksomhedsautomatisering og fremmer innovation. Med indførelsen af digital indberetning i overensstemmelse med princippet om "digital betjening som standard" vil der til gavn for miljøet blive sparet på papirfakturaer.

Konsekvensanalysen og bilagene hertil, resuméet og udvalgets udtalelse om konsekvensanalysen findes på høringssiden på portalen "Deltag i debatten": https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-Moms-i-den-digitale-tidsalder_da.

• **Målerettet regulering og forenkling**

Forslaget er et Refitinitiativ, der har til formål at modernisere de nuværende momsregler under hensyntagen til de muligheder, som digitale teknologier giver⁵³. Forslaget forventes at harmonisere momsbehandlingen og fremme udbuddet af grænseoverskridende leveringer i det indre marked og bidrage til at forbedre skatteopkrævningen og dermed sikre bæredygtige indtægter som led i genopretningen efter covid-19-pandemien.

Virksomheder, der foretager grænseoverskridende transaktioner, forventes at opnå en samlet gevinst. Overordnet set vil indførelsen af krav til digital indberetning på EU-plan, ordningen med en faktisk leverandør og den fælles momsregistrering (SVR) understøtte "én ind, én ud"-princippet eller endda gå videre til et "én ind, flere ud"-princip under hensyntagen til de mange forpligtelser, som de nationale myndigheder har indført. Den samlede besparelse over den 10-årige periode 2023-2032 anslås til 51 mia. EUR, og de samlede gennemførelsesomkostninger (for virksomheder og nationale forvaltninger) beløber sig til 13,5 mia. EUR over samme periode.

Fjernelsen af oversigterne som følge af kravene til digital indberetning forventes at give virksomheder, der foretager grænseoverskridende transaktioner, en samlet gevinst. Indførelsen af krav til digital indberetning vil dog medføre omkostninger for virksomheder, der ikke er aktive på tværs af grænserne (dvs. langt de fleste mikrovirksomheder og små enheder). Disse omkostninger kan delvist afbødes ved at indføre yderligere tjenesteydelser på nationalt plan såsom forhåndsudfyldelse af momsangivelser. Hvad angår den fælles momsregistrering forventes denne at mindske behovet for flere registreringer i andre medlemsstater yderligere og bidrage til at mindske de administrative byrder og de dermed forbundne omkostninger for virksomheder, der beskæftiger sig med grænseoverskridende leveringer på det indre marked.

⁵² <https://sdgs.un.org/goals>.

⁵³ Kommissionens arbejdsprogram for 2022, bilag II: Refitinitiativer, underafsnit "En økonomi, der tjener alle" (nr. 20).

Fit for Future-platformen har i sit årlige arbejdsprogram for 2022 medtaget initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder og anerkendt mulighederne for herved at mindske den administrative byrde på politikområdet⁵⁴. Den dokumentation, der ligger til grund for denne ekspertgruppes udtalelse af 5. december 2022, er taget i betragtning ved udarbejdelsen af dette forslag.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ikke relevant

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget forventes at øge medlemsstaternes momsindtægter. De operationelle mål er fastsat til et fald i momsgabet på op mod 4 procentpoint i forhold til 2019-niveauet, inklusive referencescenariet. De anslåede samlede gevinster i perioden 2023-2032, herunder yderligere momsindtægter, beløber sig til mellem 172 mia. EUR og 214 mia. EUR.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Momsudvalget, der er et rådgivende udvalg for momsspørgsmål, som repræsentanter for alle medlemsstater deltager i, og som ledes af Kommissionens tjenestemænd fra Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion (GD TAXUD), vil overvåge gennemførelsen af initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder og drøfte og afklare eventuelle fortolkningsspørgsmål mellem medlemsstaterne vedrørende den nye lovgivning.

Det Stående Udvalg for Administrativt Samarbejde (SCAC) vil behandle alle mulige spørgsmål vedrørende administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne som følge af de nye bestemmelser, der er omfattet af denne lovgivningspakke. Hvis der er behov for ny lovgivning, kan GFV og VEG høres yderligere.

Desuden vil Kommissionen og medlemsstaterne overvåge og evaluere, om dette initiativ fungerer korrekt, og i hvilket omfang dets mål er nået ud fra indikatorerne i afsnit 4 i konsekvensanalysen, der ledsager dette forslag.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Forslaget kræver forklarende dokumenter om gennemførelsen.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Platforme: Artikel 28a, artikel 46a, artikel 135, stk. 3, artikel 136b, artikel 172a, artikel 242a og artikel 306

⁵⁴ [2022 annual work programme - fit for future platform en.pdf \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/fit_for_future_en.pdf).

Inden for sektorerne for korttidsudlejning af indkvartering og personbefordring i platformøkonomisektorerne vil der blive indført en ordning med en faktisk leverandør (artikel 28a). Inden for rammerne af denne foranstaltning opkræver platformen moms på den underliggende levering, hvis den underliggende leverandør ikke opkræver moms, fordi vedkommende f.eks. er en fysisk person eller gør brug af særordningen for små virksomheder. Hermed sikres der lige vilkår mellem platforme, der tilbyder tjenesteydelser, og andre traditionelle leverandører, der betragtes som afgiftspligtige personer, uden at de underliggende leverandører, der opererer via platformen, pålægges en byrde. Denne model med en "faktisk leverandør" er en forenklingsforanstaltning, der skal lette opkrævningen af moms i særlige situationer. Dette er typisk tilfældet, når formidleren i en transaktion (dvs. platformen) bedre kan sikre opkrævning af den skyldige moms på den pågældende transaktion end den underliggende leverandør. Årsagerne hertil er enten, at det ville være for byrdefuldt for den underliggende leverandør at opkræve momsen (f.eks. når den underliggende leverandør er en fysisk person eller en afgiftspligtig person, der gør brug af en særordning for små virksomheder), eller at det er mere sikkert at opkræve momsen hos denne formidler (når den underliggende leverandør ikke er etableret i EU). I det ledsagende forslag til ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 behandles den praktiske anvendelse af foranstaltningen nærmere.

For at forhindre misbrug er det blevet præciseret, at en transaktion, for hvilken en platform er den faktiske leverandør, ikke kan være omfattet af særordningen for rejsebureauer (artikel 306).

Desuden præciseres den eksisterende momslovgivning på dette område, nemlig:

- at den formidlingstjeneste, der leveres af en platform, bør betragtes som en tjenesteydelse leveret via en mellemhandler (artikel 46a). Dette giver mulighed for en ensartet anvendelse af reglerne om leveringsstedet for formidlingstjenesten
- at den underliggende leverandørs levering til platformen er momsfritaget uden fradragsret (artikel 136b)
- at korttidsudlejning af indkvartering skal betragtes som en sektor, der ligner hotelsektoren, og derfor ikke kan momsfritages (artikel 135). Herved sikres det, at den tjenesteydelse, som platformen anses for at levere til den endelige forbruger, behandles på samme måde som tjenesteydelser, som traditionelle hoteller leverer til den endelige forbruger
- at platformens levering til den endelige forbruger ikke bør påvirke platformens fradragsret for dens aktiviteter (artikel 172a)
- at platformen i forbindelse med leveringer, der ikke er omfattet af modellen med en faktisk leverandør, vil være forpligtet til at føre regnskab over både leveringer fra virksomhed til virksomhed (B2B) og leveringer fra virksomhed og forbruger (B2C) (artikel 242a). Hvordan disse oplysninger skal fremsendes til medlemsstaterne, vil blive standardiseret ved ledsagende lovgivning (forslaget om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010). Ved leveringer, der er omfattet af modellen med en faktisk leverandør, finder de almindelige momsregnskabsregler anvendelse.

E-fakturering vil være den generelle regel for udstedelse af fakturaer: Artikel 217, 218 og 232

Tilpasningen af momsdirektivet til den nye digitale virkelighed kræver en ændring i behandlingen af elektroniske fakturaer. Indtil nu har papirfakturaer og elektroniske fakturaer været ligestillet i momsdirektivet. I henhold til artikel 232 forudsætter udstedelsen af elektroniske fakturaer, at modtageren er indforstået hermed. Dette krav forhindrede medlemsstaterne i at indføre obligatorisk elektronisk fakturering, der kunne anvendes som grundlag for et elektronisk indberetningssystem. Det bremsede også udviklingen af elektroniske fakturaer, da afgiftspligtige personer ikke kunne tilpasse deres faktureringsystemer til fuld elektronisk fakturering, fordi de var nødt til at udstede papirfakturaer, når modtageren ikke accepterede elektroniske fakturaer.

Med forslaget rettes der op på denne situation, idet det i artikel 218 fastsættes, at elektronisk fakturering vil være standardsystemet for udstedelse af fakturaer. Det vil kun være muligt at anvende papirfakturaer i situationer, hvor medlemsstaterne tillader det. Dette må ikke omfatte de tilfælde, der er underlagt indberetningsforpligtelserne i afsnit XI, kapitel 6, da det vil kunne forhindre eller vanskeliggøre den automatiske indberetning af data. Afgiftspligtige personer vil altid kunne udstede elektroniske fakturaer i overensstemmelse med den europæiske standard. Der er tale om den standard, der blev vedtaget ved Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1870⁵⁵ i overensstemmelse med anmodningen i direktiv 2014/55/EU. Udstedelsen og fremsendelsen af elektroniske fakturaer må ikke være betinget af en forhåndsgodkendelse fra medlemsstatens skattemyndigheder, for at de kan blive sendt til modtageren. Flere medlemsstater har fået bevilget en særlig foranstaltning til at anvende obligatorisk e-fakturering, hvor sådanne clearingsystemer er blevet indført. De pågældende medlemsstater kan kun anvende disse systemer frem til den 1. januar 2028, således at der sikres konvergens med EU's digitale indberetningssystem.

For at sikre, at afgiftspligtige personer ikke er afhængige af, at modtageren er indforstået med, at en faktura udstedes elektronisk, udgår artikel 232 i momsdirektivet.

Desuden ændres definitionen af elektronisk faktura i momsdirektivet for at bringe begrebet i overensstemmelse med begrebet i direktiv 2014/55/EU om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud, som regulerer elektronisk fakturering i forbindelse med B2G-transaktioner. Ved henvisning til elektroniske fakturaer i momsdirektivet vil der derfor blive henvist til strukturerede elektroniske fakturaer.

Frist for udstedelse af fakturaer på leveringer af varer og tjenesteydelser inden for Fællesskabet, hvor der gælder omvendt betalingspligt: Artikel 222

For så vidt angår fritagne leveringer af varer inden for Fællesskabet og tjenesteydelser leveret af ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der er omfattet af omvendt betalingspligt, fastsættes

⁵⁵ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1870 af 16. oktober 2017 om offentliggørelse af henvisningen til den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over syntakser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU.

der i momsdirektivet en frist for udstedelse af en elektronisk faktura, der kan vare op til 45 dage fra det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtrådte.

Det nye indberetningssystem bygger på filosofien om oplysninger i realtid. Eftersom indberetningen er baseret på udstedelsen af fakturaen, vil en sådan frist unødigt forsinke modtagelsen af oplysningerne om disse leveringer til skattemyndighederne. I disse tilfælde fastsættes der derfor i artikel 222 en frist på to dage efter afgiftspligtens indtræden for udstedelse af fakturaer.

Afskaffelse af muligheden for at udstede samlefakturaer: Artikel 223

Formålet med det nye indberetningssystem er at give skatteforvaltningerne oplysninger om transaktioner i næsten realtid og fremme brugen af elektroniske fakturaer. Muligheden for at udstede samlefakturaer for en kalendermåned er i strid med disse mål. Derfor udgår artikel 223, så der ikke vil være mulighed for fortsat at udstede samlefakturaer.

Indhold af fakturaer: Artikel 226

Formålet med det nye indberetningssystem er at give skattemyndighederne de nødvendige oplysninger og samtidig minimere den administrative byrde for afgiftspligtige personer. For at opnå sidstnævnte vil indberetningssystemet udnytte udstedelsen af en elektronisk faktura til at automatisere indberetningsprocessen. For at dette kan lade sig gøre, er det dog nødvendigt på fakturaen at medtage alle de oplysninger, som skattemyndighederne kræver som led i indberetningspligten.

Derfor ændres artikel 226 for at sikre, at alle de data, der skal indberettes, medtages på fakturaen. De dataelementer, der tilføjes indholdet af fakturaen, er nummeret på den bankkonto, hvor betalingen af fakturaen vil blive krediteret, de aftalte datoer og beløb for hver betaling i forbindelse med en konkret transaktion, og — i tilfælde af en faktura, der ændrer den oprindelige faktura — det oprindelige fakturanummer.

Fjernelse af forældede artikler: Artikel 237

I henhold til artikel 237 skal Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om virkningen af faktureringsreglerne. Da denne forpligtelse allerede er opfyldt⁵⁶, er der ingen grund til at bevare denne artikel i momsdirektivet.

System til digital indberetning af transaktioner inden for Fællesskabet: Artikel 262-271

Et af målene i initiativet er at erstatte de forældede oversigter med et system til digital indberetning af transaktioner inden for Fællesskabet, som for hver enkelt transaktion vil give hurtigere oplysninger af højere kvalitet. Disse oplysninger vil indgå i medlemsstaternes risikoanalyzesystemer for at hjælpe dem med at bekæmpe momssvig i forbindelse med handel

⁵⁶ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om vurdering af faktureringsreglerne i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (COM(2020) 47).

inden for Fællesskabet, navnlig svig i forbindelse med forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet. Med henblik herpå henvises der i kapitel 6 i afsnit XI, som omhandlede oversigterne, nu til krav til digital indberetning og i den nye afdeling 1 heri til krav til digital indberetning af transaktioner inden for Fællesskabet.

Kravene til digital indberetning af transaktioner inden for Fællesskabet vil omfatte de samme transaktioner, der var omfattet af oversigterne, med undtagelse af konsignationsaftaler på de i artikel 17a fastsatte betingelser, som ikke længere vil finde anvendelse. Artikel 262, stk. 2, udgår derfor. Desuden vil leveringer af varer og tjenesteydelser, der er omfattet af ordningen for omvendt betalingspligt i overensstemmelse med artikel 194, også indgå i oversigterne og dermed i kravene til digitale indberetning.

Artikel 263 indeholder bestemmelser om de vigtigste elementer i det nye system til digital indberetning: Oplysningerne skal fremsendes for hver enkelt transaktion, fristen for fremsendelse af data er to arbejdsdage efter udstedelsen af fakturaen eller to arbejdsdage efter den dato, hvor fakturaen skulle have været udstedt, hvis den afgiftspligtige person ikke har opfyldt sin forpligtelse til at udstede en faktura, fremsendelsen af dataene skal ske elektronisk, og medlemsstaterne stiller midlerne til denne fremsendelse til rådighed. Endelig kan oplysningerne indgives direkte af den afgiftspligtige person eller af en tredjepart på dennes vegne.

Dataene kan fremsendes i overensstemmelse med den europæiske standard. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om fremsendelse af data fra elektroniske fakturaer, der er udstedt i et andet format, så længe der også er mulighed for at anvende den europæiske standard. Under alle omstændigheder skal de dataformater, som medlemsstaterne tillader, være interoperable med den europæiske standard.

Denne bestemmelse giver medlemsstaterne og de afgiftspligtige personer fleksibilitet til at anvende forskellige dataformater til fremsendelse af data. Med bestemmelsen indføres der dog mindst én standard, som vil blive accepteret af alle medlemsstater, hvilket giver virksomheder mulighed for at indsende deres data om transaktioner inden for Fællesskabet i henhold til den europæiske standard i en hvilken som helst medlemsstat uden at skulle tilpasse sig forskellige indberetningssystemer.

Artikel 264, stk. 1, fastsætter, hvilke oplysninger der skal indsendes for hver transaktion. Grundlæggende er disse oplysninger de samme som dem, der skulle angives i oversigterne, men i stedet for at være aggregeret efter kunde er de angivet for hver transaktion. Der er dog tilføjet nye felter for bedre at kunne afsløre svig. I disse nye felter henvises der til den tidligere faktura i tilfælde af berigtigelse af fakturaer, nummeret på den bankkonto, som betalingen af fakturaen vil blive krediteret, og de aftalte datoer for betaling af transaktionsbeløbet. Med henblik på fuld standardisering og interoperabilitet vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelser for at fastlægge en fælles elektronisk meddelelse til dette formål.

Artikel 266 gav medlemsstaterne mulighed for at anmode om yderligere oplysninger om transaktioner inden for Fællesskabet. Denne mulighed er i strid med den ønskede harmonisering på dette område. Derfor udgår denne artikel af momsdirektivet, således at afgiftspligtige personer altid indgiver de samme oplysninger, når de foretager en transaktion inden for Fællesskabet, uanset i hvilken medlemsstat transaktionen finder sted.

Artikel 268 pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at indsamle oplysninger fra afgiftspligtige personer, der på deres område foretager erhvervelser af varer inden for Fællesskabet eller hermed sidestillede transaktioner. Indsamlingen af disse oplysninger var frivillig for medlemsstaterne i oversigterne.

Erstatningen af oversigterne med et nyt digitalt indberetningssystem kræver en ændring af visse artikler i momsdirektivet, som indeholdt henvisninger til oversigterne, for at erstatte dem med henvisningen til det nye indberetningssystem. Dette er tilfældet for artikel 42, 138a, 262, 265 og 267. Andre artikler, der regulerede aspekter af oversigterne, og som med det nye indberetningssystem ikke længere er nødvendige, er blevet slettet. Dette er tilfældet for artikel 266, 269, 270 og 271.

Digitalt indberetningssystem for levering af varer og tjenesteydelser, der foretages mod vederlag på en medlemsstats område: Artikel 271a-273

Foruden at erstatte oversigterne med et nyt digitalt indberetningssystem for transaktioner inden for Fællesskabet har initiativet til formål at harmonisere de eksisterende og fremtidige indberetningssystemer for levering af varer og tjenesteydelser, der foretages mod vederlag på medlemsstatens område, for at undgå den administrative byrde, som denne fragmenterede ramme medfører for afgiftspligtige personer, der opererer på tværs af grænserne. Disse systemer vil være i overensstemmelse med det digitale indberetningssystem, der er udformet til transaktioner inden for Fællesskabet, hvilket vil forenkle overholdelsen for skatteyderne, som i et fælles format vil kunne indgive de oplysninger, der kræves for både indenlandske transaktioner og transaktioner inden for Fællesskabet, i en hvilken som helst medlemsstat.

Denne harmonisering opnås med reglerne i den nye afdeling 2 i afsnit XI, kapitel 6.

Artikel 271a, stk. 1, giver medlemsstaterne mulighed for at indføre et indberetningssystem for leveringer af varer og tjenesteydelser, der foretages mellem afgiftspligtige personer på deres område. Artikel 271a, stk. 2, giver medlemsstaterne mulighed for at indføre indberetningssystemer for enhver anden type transaktion. Dette stk. 2 omhandler f.eks. indberetning af leveringer af varer eller tjenesteydelser, der foretages af en afgiftspligtig person til en privatperson.

Det skal bemærkes, at artikel 271a er en mulighed og ikke en forpligtelse for medlemsstaterne. Hvis de imidlertid beslutter at indføre et indberetningssystem i henhold til nævnte artikels stk. 1, dvs. et indberetningssystem for transaktioner, der foretages mellem afgiftspligtige personer på deres medlemsstats område, skal et sådant system opfylde de i artikel 271b fastsatte krav.

Indberetningssystemet i artikel 271b svarer til det system, der er beregnet til transaktioner inden for Fællesskabet: indberetning af oplysninger for hver enkelt transaktion, fremsendelse af oplysninger to arbejdsdage efter udstedelsen af fakturaen eller to arbejdsdage efter den dato, hvor fakturaen skulle have været udstedt, hvis den afgiftspligtige person ikke har opfyldt sin forpligtelse til at udstede en faktura, muligheden for, at oplysningerne fremsendes direkte af den afgiftspligtige person eller gennem en tjenesteyder, og muligheden for at overføre oplysningerne i overensstemmelse med den europæiske standard. Medlemsstaterne kan stille yderligere værktøjer til rådighed for afgiftspligtige personer med henblik på overførsel af oplysningerne. Målet er også her at give medlemsstaterne og de afgiftspligtige personer tilstrækkelig fleksibilitet til at anvende forskellige metoder til fremsendelse af oplysninger, samtidig med at der fastsættes mindst én standard, som vil blive accepteret af alle

medlemsstater, og som derfor giver virksomhederne mulighed for i en hvilken som helst medlemsstat at indsende deres oplysninger i overensstemmelse med den europæiske standard uden at skulle tilpasse sig forskellige indberetningssystemer.

Det vil være nødvendigt at kontrollere, om målene om at mindske momsgabet og reducere de omkostninger for afgiftspligtige personer, der skyldes fragmenteringen af disse systemer, opfyldes med reformen af indberetningssystemet. Derfor anmodes Kommissionen i artikel 271c om senest i marts 2023 at forelægge en rapport med en evaluering af de resultater, der er opnået med denne reform, og om nødvendigt et forslag til at overvinde begrænsningerne samt at foreslå yderligere harmonisering af den indenlandske indberetning. Med denne frist vil det være muligt at evaluere indberetningssystemerne, når de er fuldt gennemførte, under hensyntagen til, at den fulde tilpasning til de harmoniserede krav først skal have fundet sted i 2028.

For at opnå harmonisering af indberetningssystemerne er det ikke tilstrækkeligt, at de fremtidige systemer gennemføres i overensstemmelse med de elementer, der er fastlagt i dette initiativ. Medlemsstater, der allerede har indført indberetningssystemer for disse transaktioner, vil skulle tilpasse dem til det harmoniserede indberetningssystems funktioner. Med henblik herpå skal denne tilpasning ifølge initiativet finde sted senest i 2028.

Artikel 273 giver fortsat medlemsstaterne mulighed for at gennemføre de forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig. Denne mulighed er dog begrænset for så vidt angår indberetningsforpligtelser, som kun kan gennemføres i henhold til bestemmelserne i afsnit XI, kapitel 6, i forbindelse med de deraf omfattede transaktioner.

Fælles momsregistrering (SVR) og forbedringer af de gældende regler for e-handel og fortjenstmargenordningen

Den gældende momslovgivning er blevet ændret og præciseret som anført nedenfor.

Som led i overgangen til princippet om beskatning på bestemmelsesstedet og i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets direktiv (EU) 2022/542 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår momssatser⁵⁷ ændres artikel 14, stk. 4, nr. 1), litra a), for at udvide definitionen af fjernsalg af varer inden for Fællesskabet til at omfatte brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter. Desuden udgår artikel 35, således at disse leveringer pålægges afgift på bestemmelsesstedet i overensstemmelse med artikel 33, litra a). Som følge heraf gives der herved mulighed for at anvende OSS-forenklingsordningen til at anmelde dette fjernsalg og dermed yderligere minimere behovet for registrering i flere medlemsstater.

⁵⁷ Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften.

For at mindske mulighederne for momsunddragelse fastsættes det i den nye artikel 39a, at leveringer af kunstgenstande og antikviteter uden forsendelse eller transport (eller leveringer, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i samme medlemsstat) pålægges afgift på det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

Med ændringen af artikel 14a udvides anvendelsen af reglen om en faktisk leverandør. Navnlig for så vidt angår leveringer af varer, der foretages inden for EU, ændres stk. 2 for at udvide anvendelsen af reglen om en faktisk leverandør. Reglen om en faktisk leverandør udvides nu til også at omfatte alle leveringer af varer inden for EU, der formidles ved hjælp af en elektronisk grænseflade, uanset hvor den underliggende leverandør er etableret, og uanset køberens status. Desuden indsættes et nyt stk. 3 for at fastlægge, at reglen om en faktisk leverandør finder anvendelse på visse overførsler af egne varer, der formidles via en elektronisk grænseflade.

Momsdirektivets bestemmelser om konsignationsaftaler ændres for at indføre en skæringsdato den 31. december 2024, hvorefter der ikke kan foretages nye overførsler af lagre i henhold til disse aftaler. Artikel 17a, som regulerer konsignationsaftaler, ændres yderligere med indsættelsen af et nyt stykke for at præcisere, at artiklen ophører med at finde anvendelse fra den 31. december 2025. Disse ændringer foretages for at afspejle, at de nuværende konsignationsaftaler ikke længere vil være nødvendige, da den nye OSS-forenklingsordning for overførsel af egne varer er omfattende og dækker grænseoverskridende varebevægelser, der i øjeblikket er omfattet af konsignationsaftaler.

I artikel 59c fastsættes en kalenderbaseret tærskel på 10 000 EUR, under hvilken grænseoverskridende leveringer af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser (TBE-ydelser) og fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, der leveres af en leverandør, der er etableret i EU og kun i én medlemsstat, fortsat kan pålægges moms i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person, der leverer disse TBE-ydelser, er etableret, eller hvor disse varer befinder sig på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes. Ud over grænseoverskridende leveringer af TBE-ydelser præciseres det nu, at denne tærskel kun omfatter fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, der leveres fra den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret.

Ændringen i artikel 66 bidrager til at præcisere tidspunktet for afgiftspligtens indtræden i forbindelse med leveringer inden for rammerne af EU-OSS- og ikke-EU-OSS-forenklingsordningerne.

Med det nye stk. 1a i artikel 143 fastsættes det, at der skal vedtages en gennemførelsesretsakt for at indføre særlige foranstaltninger til forebyggelse af visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse ved bedre at sikre korrekt anvendelse og kontrol af det IOSS-momsregistreringsnummer på leverandøren eller den formidler, der handler på dennes vegne, som kræves for at kunne anvende fritagelsen i artikel 143, stk. 1, litra ca).

For yderligere at minimere behovet for registrering i en medlemsstat, hvor beskatningen af en indenlandsk B2B-levering finder sted, gør ændringen af artikel 194 det obligatorisk for medlemsstaterne at acceptere anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt, når en leverandør, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, foretager

leveringer af varer til en person, der er momsregistreret i den pågældende medlemsstat. Med denne reform sikres det, at den leverandør, der ikke er momsregistreret dér, under sådanne omstændigheder ikke behøver at lade sig registrere i den pågældende medlemsstat. Desuden udelukker ændringen leveringer af varer inden for rammerne af fortjenstmargenordningen fra den obligatoriske anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt. For at sikre en passende opfølgning af varerne skal denne type leveringer nu nævnes i oversigten, jf. artikel 262.

Da den nye OSS-forenklingsordning for overførsler af egne varer omfatter grænseoverskridende varebevægelser, der i øjeblikket er omfattet af konsignationsaftaler, fjerner ændringerne i artikel 243, stk. 3, og artikel 262, stk. 2, bestemmelserne i momsdirektivet vedrørende konsignationsaftaler med virkning fra den 1. januar 2026, eftersom de ikke længere er nødvendige. Som allerede nævnt fastsættes en frist på 12 måneder, således at konsignationsaftaler, der trådte i kraft den 31. december 2024 eller før, kan afsluttes.

Med ændringen i artikel 359 udvides anvendelsesområdet for ikke-EU-OSS-ordningen til også at omfatte levering af tjenesteydelser fra virksomheder uden for EU til alle ikkeafgiftspligtige personer, selv om de ikke har deres bopæl eller sædvanlige opholdssted i en medlemsstat.

Med ændringen i artikel 365 præciseres det, hvornår der kan foretages ændringer af de relevante momsangivelser i ikke-EU-OSS-ordningen. Nu kan der foretages ændringer i den samme momsangivelse, for så vidt som disse ændringer foretages inden den frist, hvor momsangivelsen skulle indgives.

Med henblik på EU-OSS-ordningen udvider de nye stykker i artikel 369a definitionen af forbrugsmedlemsstat til også at omfatte levering af varer i henhold til artikel 36 (levering af varer med installation eller montering), artikel 37 (levering af varer om bord på skibe, fly eller tog) og artikel 39 (levering af gas, elektricitet, opvarmning og køling) og indenlandske leveringer af varer.

I artikel 369b fastsættes det, at EU-OSS-ordningen i forbindelse med ovennævnte former for leveringer også kan anvendes, hvis disse varer leveres til ikkeafgiftspligtige personer (eller til afgiftspligtige personer eller ikkeafgiftspligtige juridiske personer, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF). Desuden kan ordningen også anvendes på indenlandske leveringer af varer omfattet af fortjenstmargenordningen til enhver anden afgiftspligtig person, når leveringerne foretages af afgiftspligtige videreforhandlere inden for rammerne af fortjenstmargenordningen.

Med ændringen i artikel 369g, stk. 1, og de nye stykker ændres indholdet af EU-OSS-angivelser med det formål at gøre det muligt at medtage ovennævnte leveringer.

Med ændringen i artikel 369g, stk. 2, og det nye stk. 2a præciseres de oplysninger, der skal medtages i EU-OSS-angivelser i forbindelse med ovennævnte leveringer, og det fastsættes, at leveringer af varer med nulsats og på anden måde afgiftsfrie varer er omfattet af EU-OSS og derfor også skal indberettes.

Med ændringen i artikel 369g, stk. 3, fastsættes det, at leveringer af tjenesteydelser med nulsats og på anden måde afgiftsfrie tjenesteydelser, der er omfattet af særordningen, skal medtages i EU-OSS-angivelser.

Med ændringen i artikel 369g, stk. 4, præciseres det, at ændringer af momsangivelser under EU-OSS-ordningen efter det tidspunkt, hvor angivelsen skulle have været indgivet, foretages i en efterfølgende angivelse.

Med ændringen i artikel 369j fastsættes det, at fradrag ikke er muligt i momsangivelsen under EU-OSS-ordningen, men at momsen skal tilbagebetales i overensstemmelse med den relevante tilbagebetalingsordning.

Med det nye stykke i artikel 369m bliver brugen af IOSS obligatorisk for elektroniske grænseflader, der i egenskab af faktisk leverandør formidler visse former for fjernsalg af importerede varer.

Artikel 369p ændres med henblik på at fastsætte, at en afgiftspligtig person eller en formidler, der er udpeget på dennes vegne, over for identifikationsmedlemsstaten skal angive den afgiftspligtige persons status som faktisk leverandør i forbindelse med fjernsalg af varer, der importeres til EU, inden anvendelsen af IOSS-særordningen.

Med ændringen i artikel 369r og de nye stykker fastsættes det, at hvis en afgiftspligtig person ikke overholder reglerne i IOSS, udelukkes vedkommende fra ordningen, medmindre den pågældende afgiftspligtige person er forpligtet til at anvende denne ordning som faktisk leverandør. Hvis en sådan faktisk leverandør fortsat undlader at overholde reglerne i denne særordning, pålægges vedkommende andre sanktioner i stedet for at blive udelukket fra ordningen.

Med ændringen i artikel 369t, stk. 2, præciseres det, hvornår de relevante momsangivelser under IOSS-ordningen kan ændres. Hvis der skal foretages ændringer efter det tidspunkt, hvor angivelsen skulle have været indgivet, foretages disse i en efterfølgende angivelse.

Med ændringen i artikel 369w fastsættes det, at momsen i henhold til særordningen ikke skal fradrages, men tilbagebetales i overensstemmelse med den relevante tilbagebetalingsordning.

De nye artikler 369xa-369xk indeholder bestemmelser om anvendelsen af en ny ordning, der specifikt har til formål at forenkle forpligtelserne til at overholde momsreglerne i forbindelse med visse overførsler af egne varer.

Artikel 369xa indeholder definitioner, der finder anvendelse på den nye ordning for overførsel af egne varer. Kapitalgoder eller varer, der ikke giver fuld fradragsret i den medlemsstat, hvor erhvervsen inden for Fællesskabet finder sted, er udelukket fra særordningen.

I artikel 369xb fastsættes ordningens anvendelsesområde. Enhver afgiftspligtig person, der foretager overførsler af egne varer som defineret i artikel 369xa, kan lade sig registrere med henblik på at anvende denne særordning, hvorefter alle vedkommendes relevante overførsler vil være omfattet af særordningen.

I henhold til artikel 369xc skal afgiftspligtige personer, der gør brug af ordningen, underrette deres identifikationsmedlemsstat elektronisk i tilfælde af indledning, ophør eller relevante ændringer af deres afgiftspligtige aktiviteter, der er omfattet af denne særordning.

I henhold til artikel 369xd skal en afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, i forbindelse med overførsler, der er omfattet af denne ordning, kun registreres i én identifikationsmedlemsstat. Med henblik på identifikation i særordningen for overførsler af egne varer anvender identifikationsmedlemsstaten det individuelle momsregistreringsnummer, der i forvejen er tildelt den afgiftspligtige person af hensyn til dennes forpligtelser i henhold til den indenlandske ordning.

Artikel 369xe omhandler de omstændigheder, hvorunder afgiftspligtige personer, der gør brug af ordningen for overførsler af egne varer, udelukkes fra denne ordning, herunder bl.a. situationer, hvor de vedvarende undlader at overholde ordningens regler eller indstiller deres relevante aktiviteter.

I henhold til artikel 369xf skal momsangivelser indgives elektronisk hver måned, også selv om der ikke er udført nogen relevant aktivitet.

I artikel 369xg beskrives de oplysninger, som den månedlige momsangivelse skal indeholde, og det fastsættes, at ændringer af disse angivelser efter det tidspunkt, hvor angivelsen skulle have været indgivet, skal foretages i en efterfølgende angivelse.

I artikel 369xh fastsættes kravene med hensyn til den valuta, der skal anvendes i momsangivelsen.

I henhold til artikel 369xi er erhvervelser inden for Fællesskabet i forbindelse med overførsler af egne varer under ordningen fritaget i den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres.

I artikel 369xj fastsættes det, at fradrag ikke er muligt i ovennævnte momsangivelser, men at momsen skal tilbagebetales i overensstemmelse med den relevante tilbagebetalingsordning eller fratrækkes som input i en medlemsstats nationale momsangivelse under omstændigheder, hvor den afgiftspligtige person i forvejen er momsregistreret i en medlemsstat for så vidt angår aktiviteter, der ikke er omfattet af særordningen.

I artikel 369xk fastsættes der forpligtelser til at føre regnskab for afgiftspligtige personer, som gør brug af særordningen for overførsler af egne varer.

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV**om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsregler for den digitale tidsalder**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg²,
 efter en særlig lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fremkomsten af den digitale økonomi har i væsentlig grad påvirket den måde, hvorpå Unionens momssystem fungerer, da det ikke er egnet til de nye digitale forretningsmodeller og ikke giver mulighed for fuldt ud at udnytte de data, der genereres ved digitalisering. Rådets direktiv 2006/112/EF³ bør ændres for at tage hensyn til denne udvikling.
- (2) Momsindberetningsforpligtelserne bør tilpasses for at imødegå de udfordringer, der er forbundet med platformsøkonomien, og mindske behovet for flere momsregistreringer i Unionen.
- (3) Tabet af momsindtægter, også kaldet "momsgabet", blev i 2020 anslået til 93 mia. EUR⁴ i Unionen, hvoraf en betydelig del udgøres af svig, navnlig svig i forbindelse med forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet⁵, anslået til 40-60 mia. EUR⁶. I den endelige rapport om konferencen om Europas fremtid opfordrer

¹ EUT C af, s. .

² EUT C af, s. .

³ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

⁴ Momsgabet er den samlede forskel mellem de momsindtægter, der forventes i henhold til momslovgivningen og supplerende momsbestemmelser, og det beløb, der reelt opkræves: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_da.

⁵ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>.

⁶ Den Europæiske Revisionsret: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_DA.pdf.

borgerne til "harmonisering og koordinering af skattepolitikken i EU's medlemsstater for at forhindre skatteunddragelse og skatteundgåelse" og "fremme af samarbejdet mellem EU's medlemsstater for at sikre, at alle virksomheder i EU betaler deres rimelige andel af skatterne". Initiativet vedrørende moms i den digitale tidsalder er i overensstemmelse med disse mål.

- (4) For at øge skatteopkrævningen i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner og bringe den nuværende fragmentering, der skyldes medlemsstaternes gennemførelse af forskellige indberetningssystemer, til ophør bør der fastsættes regler for Unionens krav til digital indberetning. Sådanne regler bør give skattemyndighederne oplysninger for hver enkelt transaktion for at gøre det muligt at sammenligne data, øge skatteforvaltningernes kontrolmuligheder og virke afskrækkende ved manglende overholdelse af reglerne, samtidig med at overholdelsesomkostningerne for virksomheder, der opererer i forskellige medlemsstater, reduceres, og hindringer på det indre marked fjernes.
- (5) For at lette automatiseringen af indberetningsprocessen for både afgiftspligtige personer og skattemyndigheder bør de transaktioner, der skal indberettes til skattemyndighederne, dokumenteres elektronisk. Brugen af elektronisk fakturering bør være standardsystemet ved udstedelse af fakturaer. Medlemsstaterne bør dog have mulighed for at tillade andre midler i forbindelse med indenlandske leveringer. Leverandørens udstedelse af elektroniske fakturaer og fremsendelsen heraf til kunden bør ikke være betinget af en forudgående tilladelse eller kontrol fra skattemyndighedernes side.
- (6) Definitionen af en elektronisk faktura bør bringes i overensstemmelse med definitionen i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU⁷ for at opnå standardisering inden for momsindberetning.
- (7) For at momsindberetningssystemet kan gennemføres på en effektiv måde, er det nødvendigt, at oplysningerne straks når frem til skattemyndighederne. Fristen for udstedelse af en faktura i forbindelse med grænseoverskridende transaktioner bør derfor fastsættes til to arbejdsdage efter afgiftspligtens indtræden.
- (8) Den elektroniske faktura bør lette den automatiske overførsel til skattemyndighederne af de oplysninger, der er nødvendige med henblik på kontrol. Til dette formål bør den elektroniske faktura indeholde alle de oplysninger, der senere skal fremsendes til skattemyndighederne.
- (9) Det vil ikke være muligt at gennemføre den elektroniske faktura som standardmetode til dokumentation af transaktioner i momsmæssig forstand, hvis anvendelsen af den elektroniske faktura stadig er betinget af, at modtageren er indforstået hermed. Dette bør derfor ikke længere være en forudsætning for udstedelsen af elektroniske fakturaer.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU af 16. april 2014 om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud (EUT L 133 af 6.5.2014, s. 1).

- (10) Kommissionen har opfyldt sin forpligtelse til at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om virkningen af de fra den 1. januar 2013 gældende faktureringsregler og navnlig om, i hvilket omfang de reelt har ført til en mindskeelse af de administrative byrder for virksomhederne, jf. artikel 237 i direktiv 2006/112/EF. Eftersom denne forpligtelse allerede er opfyldt, bør den udgå af nævnte direktiv.
- (11) Forpligtelsen til at indsende oversigter til indberetning af transaktioner inden for Fællesskabet bør fjernes, da kravene til digital indberetning for transaktioner inden for Fællesskabet inden for deres anvendelsesområde dækker de samme transaktioner, men med hurtigere og mere detaljerede oplysninger. Kravene til digital indberetning omfatter de samme transaktioner som oversigterne med undtagelse af transaktioner i henhold til en konsignationsaftale, jf. artikel 17a i direktiv 2006/112/EF, som bør indberettes via one-stop-shoppen (OSS)-angivelsen.
- (12) For at gøre det lettere for afgiftspligtige personer at fremsende fakturaoplysningerne bør medlemsstaterne stille de nødvendige midler til rådighed for de afgiftspligtige personer til en sådan fremsendelse, således at oplysningerne kan sendes direkte af den afgiftspligtige person eller af tredjemand på den pågældende afgiftspligtige persons vegne.
- (13) Selv om de oplysninger, der skal fremsendes gennem kravene til digital indberetning for transaktioner inden for Fællesskabet, bør svare til dem, der blev fremsendt via oversigterne, er det nødvendigt at anmode afgiftspligtige personer om at fremlægge yderligere oplysninger, herunder bankoplysninger og betalingsbeløb, således at skattemyndighederne ikke blot kan følge varerne, men også de finansielle strømme.
- (14) Det bør undgås at pålægge afgiftspligtige personer, der opererer i forskellige medlemsstater, en unødvendig administrativ byrde. Sådanne afgiftspligtige personer bør derfor kunne give deres skattemyndigheder de krævede oplysninger ved hjælp af den europæiske standard, der er fastsat i Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1870⁸, og som opfylder den i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/55/EU fastlagte anmodning om at udarbejde en europæisk standard for den semantiske datamodel til kerneelementerne i en elektronisk faktura. Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte yderligere metoder til indberetning af oplysningerne, der kan være lettere for visse afgiftspligtige personer at overholde.
- (15) For at opnå den nødvendige harmonisering i indberetningen af oplysninger om transaktioner inden for Fællesskabet bør de oplysninger, der skal indberettes, være de samme i alle medlemsstater, uden at medlemsstaterne gives mulighed for at anmode om yderligere oplysninger.
- (16) Et vigtigt element i bekæmpelsen af momssvig i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet er at sammenligne de oplysninger, som leverandøren har angivet, med de oplysninger, som kunden har angivet. Med henblik herpå bør erhververen af varerne og modtageren af tjenesteydelserne forpligtes til at indberette oplysninger om deres transaktioner inden for Fællesskabet.

⁸ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1870 af 16. oktober 2017 om offentliggørelse af henvisningen til den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over syntakser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU (EUT L 266 af 17.10.2017, s. 19).

- (17) Flere medlemsstater har indført forskellige krav til indberetning for transaktioner på deres område, hvilket har ført til betydelige administrative byrder for afgiftspligtige personer, der opererer i forskellige medlemsstater, da de er nødt til at tilpasse deres regnskabssystemer for at opfylde disse krav. For at undgå omkostninger som følge af sådanne forskelle bør de ordninger, der anvendes i medlemsstaterne til indberetning af leveringer af varer og tjenesteydelser mod vederlag mellem afgiftspligtige personer på deres område, være i overensstemmelse med de samme elementer i det system, der anvendes til transaktioner inden for Fællesskabet. Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om elektroniske midler til fremsendelse af oplysningerne, og det bør som med transaktioner inden for Fællesskabet være muligt for den afgiftspligtige person at indsende dataene i overensstemmelse med den europæiske standard, der er fastsat i gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/1870, selv om den relevante medlemsstat kan sørge for yderligere midler til at overføre dataene. Oplysningerne bør kunne sendes direkte af den afgiftspligtige person eller af en tredjepart på dennes vegne.
- (18) Medlemsstaterne bør ikke være forpligtet til at gennemføre et digitalt indberetningskrav for levering af varer og ydelser mod vederlag mellem afgiftspligtige personer på deres område. Hvis de imidlertid skal gennemføre et sådant krav i fremtiden, bør de sikre overensstemmelse med kravene til digital indberetning for transaktioner inden for Fællesskabet. Medlemsstater, der allerede har et indberetningssystem for disse transaktioner, bør foretage en tilpasning af sådanne systemer for at sikre, at oplysningerne indberettes i overensstemmelse med kravene til digital indberetning for transaktioner inden for Fællesskabet.
- (19) For at evaluere effektiviteten af kravene til digital indberetning bør Kommissionen udarbejde en vurderingsrapport, der evaluerer virkningen af krav til digital indberetning på reduktionen af momsgabet og på gennemførelses- og overholdelsesomkostningerne for afgiftspligtige personer og skattemyndigheder, for at kontrollere, om systemet har nået sine mål, eller om der er behov for yderligere justeringer.
- (20) Medlemsstaterne bør fortsat kunne gennemføre andre foranstaltninger for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og undgå svig. De bør dog ikke kunne pålægge yderligere indberetningsforpligtelser for de transaktioner, der er omfattet af kravene til digital indberetning.
- (21) Platformsøkonomien har givet anledning til visse vanskeligheder med hensyn til anvendelsen af momsreglerne, navnlig med fastlæggelsen af tjenesteyderens afgiftsmæssige status og de lige konkurrencevilkår mellem små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og andre virksomheder.
- (22) Platformsøkonomien har ført til uberettiget konkurrenceforvridning mellem leveringer via onlineplatforme, som ikke er momspligtige, og leveringer i den traditionelle økonomi, der er momspligtige. Forvridningen har været mest udtalt i de to største sektorer i platformsøkonomien bag e-handel, nemlig sektoren for korttidsudlejning af indkvartering og sektoren for personbefordring.
- (23) Det er derfor nødvendigt at fastsætte regler for at imødegå konkurrenceforvridning i sektoren for korttidsudlejning af indkvartering og sektoren for personbefordring ved at ændre den rolle, som platforme spiller i forbindelse med opkrævning af moms (således at de bliver anset for at være leverandør). Inden for rammerne af denne model bør platforme pålægges at opkræve moms, når denne skal betales, og den underliggende leverandør undlader at opkræve den, fordi der f.eks. er tale om en fysisk person eller en afgiftspligtig person, der anvender særordningen for små virksomheder.

- (24) Medlemsstaterne fortolker leveringsstedet for den formidlingstjeneste, som platformene leverer til ikkeafgiftspligtige personer, forskelligt. Det er derfor nødvendigt at præcisere denne regel.
- (25) Nogle medlemsstater anvender artikel 135, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF til at give en momsfratagelse ved korttidsudlejning af indkvartering, mens andre ikke gør det. For at sikre ligebehandling og sammenhæng, samtidig med at der fortsat tages hånd om konkurrenceforvridningen i indkvarteringssektoren, bør det præciseres, at denne undtagelse ikke finder anvendelse på korttidsudlejning af indkvartering. De kriterier, der anvendes til at identificere korttidsudlejning af indkvartering, som anses for at have en funktion svarende til hotelsektoren, skal kun anvendes i forbindelse med dette direktiv og berører ikke definitionerne i anden EU-lovgivning. Dette direktiv indeholder derfor ikke en EU-definition af korttidsudlejning af indkvartering.
- (26) For at undgå, at platforme, der foretager faktiske leveringer, utilsigtet medtages i særordningen for rejsebureauer, eller omvendt, bør transaktioner, for hvilke platformen er faktisk leverandør, udelukkes fra den særordning.
- (27) Dette forslag berører ikke de regler, der er fastsat i andre EU-retsakter, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester)⁹, der regulerer andre aspekter af onlineplatformes levering af tjenester, såsom de forpligtelser, der gælder for udbydere af onlineplatforme, der giver forbrugere mulighed for at indgå aftaler om fjernsalg med erhvervsdrivende.
- (28) Rådets direktiv (EU) 2017/2455¹⁰ og 2019/1995¹¹ ændrede direktiv 2006/112/EF for så vidt angår momsreglerne for beskatning af grænseoverskridende e-handelsaktiviteter mellem virksomheder og forbrugere i Unionen. Disse ændringsdirektiver mindskede konkurrenceforvridningen, forbedrede det administrative samarbejde og indførte en række forenklinger. Selv om de ændringer, der blev indført ved direktiverne, og som har været gældende siden den 1. juli 2021, i vid udstrækning har været vellykkede, er der dog konstateret et behov for visse forbedringer.
- (29) Med henblik herpå bør nogle af de eksisterende regler præciseres. Dette omfatter reglen om beregning af den kalenderbaserede tærskel på 10 000 EUR, der er fastsat i artikel 59c i direktiv 2006/112/EF, under hvilken levering af teleydelser, radio- og TV-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser og fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, der leveres af en leverandør, der er etableret i Unionen og kun er etableret i én medlemsstat, fortsat kan pålægges moms i den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person, der leverer disse ydelser, er etableret, eller hvor disse varer

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1).

¹⁰ Rådets direktiv (EU) 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer (EUT L 348 af 29.12.2017, s. 7).

¹¹ Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer

befinder sig på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes. Artikel 59c i direktiv 2006/112/EF bør ændres for at sikre, at kun fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, der leveres fra den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person er etableret, medtages i beregningen af tærsklen på 10 000 EUR, men ikke fjernsalg fra et varelager i en anden medlemsstat.

- (30) Direktiv 2006/112/EF bør også ændres for at præcisere, at alle leveringer af tjenesteydelser mellem virksomheder og forbrugere, der leveres inden for Unionen af afgiftspligtige personer, der er etableret uden for Unionen, er omfattet af særordningen for tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet (ikke-EU-ordningen), og ikke kun levering af tjenesteydelser til kunder, der er etableret i Unionen. Efter indførelsen af de nye regler om momssatser ved Rådets direktiv (EU) 2022/542¹² og den forventede ikrafttræden af nye SMV-regler¹³ samt for at tage højde for fritagelser efter artikel 151 i direktiv 2006/112/EF vedrørende levering af varer og ydelser som led i diplomatiske og konsulære forbindelser og til visse andre internationale organer er det nødvendigt at udvide EU-OSS-ordningen inden for rammerne af afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, i direktiv 2006/112/EF ved at sikre, at leveringer, for hvilke der anvendes nulsats eller momsfrigivelse, omfattes af denne ordning, f.eks. leveringer foretaget af små og mellemstore virksomheder (SMV'er). Desuden bør direktiv 2006/112/EF ændres for at præcisere, hvornår den afgiftspligtige person, der gør brug af særordningerne, kan ændre de relevante momsangivelser på tværs af de tre eksisterende forenklingsordninger, dvs. ikke-EU-OSS, EU-OSS og import-OSS ("IOSS"). Denne præcisering vil gøre det muligt for afgiftspligtige personer, der er registreret under ordningerne, at foretage korrektioner af de relevante momsangivelser indtil fristen for indgivelsen af disse angivelser. Endelig bør tidspunktet for afgiftspligtens indtræden for så vidt angår leveringer inden for rammerne af forenklingsordningerne EU-OSS og ikke-EU-OSS fastlægges tydeligt for at undgå forskelle i anvendelsen af reglerne mellem medlemsstaterne.
- (31) Momsregistrering kræves generelt i alle de medlemsstater, hvor afgiftspligtige transaktioner finder sted. For at mindske antallet af tilfælde, hvor der kræves flere momsregistreringer, blev der med direktiv (EU) 2017/2455 imidlertid indført en række foranstaltninger i direktiv 2006/112/EF for at minimere behovet for flere momsregistreringer. For yderligere at mindske behovet for flere momsregistreringer er der blevet udpeget en række udvidelsesforanstaltninger til støtte for målet om en fælles momsregistrering i Unionen. Der bør derfor fastsættes regler for disse udvidelsesforanstaltninger.
- (32) Blandt andre foranstaltninger blev anvendelsesområdet for mini-OSS med direktiv (EU) 2017/2455 udvidet til at blive en bredere OSS, der omfatter alle

¹² Rådets direktiv (EU) 2022/542 af 5. april 2022 om ændring af direktiv 2006/112/EF og (EU) 2020/285 for så vidt angår satser for merværdiafgiften (EUT L 107 af 6.4.2022, s. 1).

¹³ Rådets direktiv (EU) 2020/285 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder og forordning (EU) nr. 904/2010 for så vidt angår administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger med henblik på at overvåge, om særordningen for små virksomheder anvendes korrekt (EUT L 62 af 2.3.2020, s. 13).

grænseoverskridende leveringer af tjenesteydelser til ikkeafgiftspligtige personer, der finder sted i Unionen, og alt fjernsalg af varer inden for Fællesskabet. Undtagelsesvis kan elektroniske grænseflader såsom markedspladser og platforme, der betragtes som faktiske leverandører for visse leveringer af varer inden for Unionen, også angive visse indenlandske leveringer af varer i EU-OSS-ordningen. For at støtte målet om en fælles momsregistrering i Unionen bør anvendelsesområdet for EU-OSS-ordningen udvides yderligere til at omfatte andre leveringer af varer, herunder indenlandske leveringer af varer mellem virksomheder og forbrugere i Unionen foretaget af afgiftspligtige personer, der ikke er momsregistreret i forbrugsmedlemsstaten, for at sikre, at virksomhederne ikke behøver at lade sig momsregistrere i hver medlemsstat, hvor sådanne leveringer af varer til forbrugerne finder sted. Desuden bør anvendelsesområdet for EU-OSS-ordningen udvides til også at omfatte indenlandske leveringer af varer under fortjenstmargenordningen til alle personer, når disse varer leveres af en afgiftspligtig person (afgiftspligtig videreforhandler), som ikke er registreret i den medlemsstat, hvor sådanne leveringer af varer fandt sted. Dette ændringsforslag vil gøre det muligt for afgiftspligtige viderehandlere at drage fordel af OSS-forenklingerne og gøre det muligt at angive og betale den skyldige moms på disse leveringer i én identifikationsmedlemsstat via den udvidede EU-OSS-ordning.

- (33) Momsen opkræves og bogføres normalt af leverandøren af varerne eller tjenesteydelserne. Medlemsstaterne kan dog under visse omstændigheder fastsætte, at det er modtageren af leveringen snarere end leverandøren, der i henhold til ordningen for omvendt betalingspligt er forpligtet til at betale den skyldige moms. For yderligere at støtte målet om en fælles momsregistrering i Unionen bør der fastsættes regler for medlemsstaternes obligatoriske anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt i situationer, hvor en leverandør ikke er etableret med henblik på momsformål i den medlemsstat, hvor momsen skal betales. En leverandør, der leverer varer eller ydelser til en person, der er momsregistreret i den medlemsstat, hvor leveringen er afgiftspligtig, bør have ret til at anvende omvendt betalingspligt. Med henblik på kontrol bør disse leveringer anføres i oversigten.
- (34) Med direktiv (EU) 2017/2455 blev der i direktiv 2006/112/EF indført betalingspligt for elektroniske grænseflader såsom markedspladser og platforme, når de fungerer som leverandør, i tilfælde hvor de formidler visse leveringer af varer til forbrugere i Unionen. For så vidt angår leveringer af varer inden for Unionen er reglen om en faktisk leverandør i øjeblikket begrænset til levering af varer til ikkeafgiftspligtige personer, når disse varer leveres i Unionen af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Unionen. For at skabe lige vilkår mellem erhvervsdrivende i og uden for Unionen og minimere omkostningerne ved at drive virksomhed på tværs af grænserne i Unionen bør der vedtages foranstaltninger for yderligere at mindske regelbyrden for sælgere i Unionen, der opererer via elektroniske grænseflader. Inden for rammerne af dens udvidede anvendelsesområde vil reglen om en faktisk leverandør omfatte alle leveringer af varer inden for Unionen, der formidles ved hjælp af en elektronisk grænseflade, uanset hvor den underliggende leverandør er etableret, og uanset køberens status.
- (35) Med direktiv (EU) 2017/2455 indførtes en særlig forenkling, IOSS, i direktiv 2006/112/EF, og denne havde til formål at mindske den byrde i forbindelse med overholdelse af momsreglerne, der er forbundet med import af visse varer af lav værdi til forbrugerne i Unionen. Afgiftspligtige personer, der vælger at lade sig momsregistrere til IOSS, behøver derfor ikke at lade sig momsregistrere i hver medlemsstat, hvor deres heraf omfattede import af varer til forbrugerne finder sted. I

stedet kan den moms, der skal betales for disse leveringer, angives og betales i én medlemsstat via IOSS-ordningen. For yderligere at støtte og øge overholdelsen af momsreglerne for visse importerede varer bør der vedtages foranstaltninger for at gøre brugen af IOSS obligatorisk for elektroniske grænseflader såsom markedspladser og platforme, når de formidler visse former for import af varer til forbrugere i Unionen. Afgiftspligtige personer, der anvender elektroniske grænseflader og udelukkende formidler indenlandske leveringer i deres etableringsmedlemsstat, bør dog falde uden for foranstaltningens anvendelsesområde.

- (36) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2006/112/EF bør Kommissionen tillægges beføjelser til bedre at sikre korrekt anvendelse og kontrol af IOSS-momsregistreringsnumre med henblik på den fritagelse, der er fastsat i nævnte direktiv. Denne beføjelse bør give Kommissionen mulighed for at vedtage en gennemførelsesretsakt for at indføre særlige foranstaltninger til at forhindre visse former for skatteunddragelse eller skatteundgåelse. Disse særlige foranstaltninger omfatter bl.a., at det unikke forsendelsesnummer forbindes med IOSS-momsregistreringsnummeret. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁴, og i den forbindelse er udvalgt det udvalg, der er nedsat ved artikel 58 i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010¹⁵.
- (37) Momsregistrering af en leverandør er nødvendig, når denne leverandør ikke er momsregistreret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales. Navnlig medfører overførslen af en afgiftspligtig persons egne varer til en anden medlemsstat, bl.a. med henblik på denne persons e-handelsrelaterede virksomhed, et behov for registrering i de medlemsstater, som varerne overføres fra og til. I overensstemmelse med målet om en fælles momsregistrering i Unionen bør de tilfælde, hvor der kræves flere momsregistreringer, reduceres yderligere ved at fastsætte bestemmelser om anvendelse af en ny ordning inden for rammerne af OSS-ordningerne, der specifikt har til formål at forenkle overholdelsen af momsreglerne i forbindelse med visse overførsler af egne varer.
- (38) Direktiv 2006/112/EF indeholder bestemmelser om en forenklet momsbehandling af varer, der overføres inden for rammerne af konsignationsaftaler, når visse betingelser er opfyldt. Da OSS-forenklingsordningen for overførsel af egne varer er omfattende og omfatter grænseoverskridende varebevægelser, der i øjeblikket er omfattet af konsignationsaftaler inden for rammerne af artikel 17a i nævnte direktiv, er det nødvendigt at udfase disse regler ved at fastlægge en slutdato inden den fuldstændige fjernelse af konsignationsaftalebestemmelserne i direktiv 2006/112/EF. Der bør derfor fastsættes en slutdato den 31. december 2024, hvorefter det ikke længere vil være muligt at gennemføre nye konsignationsaftaler. For konsignationsaftaler, der begynder den 31. december 2024 eller før, bør de relevante betingelser, herunder fristen på 12

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

¹⁵ Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

måneder for overdragelse af ejerskabet til disse varer til den påtænkte køber, fortsat finde anvendelse. Sideløbende med indførelsen af denne nye slutdato bør der indsættes et nyt stykke i bestemmelserne vedrørende konsignationsaftaler for at sikre, at disse ordninger ophører med at finde anvendelse den 31. december 2025, da de ikke længere vil være nødvendige efter denne dato.

- (39) Fortjenstmargenordningen gør det muligt for afgiftspligtige videreforhandlere at betale moms af forskellen mellem salgsprisen og købsprisen for de varer, der er omfattet af ordningen, dvs. brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter. For at sikre, at beskatningen af disse specifikke leveringer finder sted i den medlemsstat, hvor kunden er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, bør direktiv 2006/112/EF ændres for at indføre en ny regel om leveringsstedet. Desuden bør direktiv 2006/112/EF ændres for specifikt at udelukke levering af varer under fortjenstmargenordningen fra den obligatoriske anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt. For at understøtte målet om en fælles momsregistrering i Unionen og minimere regelbyrden kan afgiftspligtige forhandlere, der opererer under fortjenstmargenordningen, imidlertid vælge at lade sig registrere med henblik på at anvende Unionens OSS-ordning til at angive og betale den skyldige moms på visse leveringer af varer under fortjenstmargenordningen, uden at det er nødvendigt at registrere sig i flere medlemsstater.
- (40) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹⁶ har medlemsstaterne forpligtet sig til i begrundede tilfælde at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (41) Målene for dette direktiv, nemlig at bringe momssystemet ind i den digitale tidsalder, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af behovet for at harmonisere og fremme brugen af krav til digital indberetning, forbedre momsbehandlingen af platforme og mindske antallet af tilfælde, hvor en virksomhed er nødt til at registrere sig i andre medlemsstater, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (42) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. januar 2024

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

¹⁶ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- (1) I artikel 17a foretages følgende ændringer:
- (a) Stk. 2, litra a), affattes således:
 - "a) varerne forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjemand for dennes regning til en anden medlemsstat den 31. december 2024 eller før med henblik på levering af disse varer dér, på et senere tidspunkt og efter deres ankomst, til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer"
 - (b) Følgende tilføjes som stk. 8:
 - "8. Denne artikel ophører med at finde anvendelse den 31. december 2025."
- (2) I afsnit V, kapitel 3a, affattes overskriften således:

"KAPITEL 3a

Tærskel for afgiftspligtige personer, der leverer visse varer omfattet af artikel 33, litra a), og visse tjenesteydelser omfattet af artikel 58"

- (3) I artikel 59c foretages følgende ændringer:
- (a) Stk. 1, litra b), affattes således:
 - "b) tjenesteydelser leveres til en ikkeafgiftspligtig person, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der er omhandlet i litra a), eller varerne forsendes eller transporteres fra den i litra a) omhandlede medlemsstat til en anden medlemsstat, og"
 - (b) Stk. 3 affattes således:
 - "3. Den i stk. 1, litra a), omhandlede medlemsstat giver de afgiftspligtige personer, der foretager leveringer, som kan omfattes af nævnte stykke, ret til at vælge, at leveringsstedet fastlægges i overensstemmelse med artikel 33, litra a), og artikel 58, og dette valg skal mindst gælde for en periode på to kalenderår."
- (4) Artikel 66 affattes således:

"Artikel 66

1. Uanset artikel 63, 64 og 65 kan medlemsstaterne bestemme, at afgiften for visse transaktioner og for visse kategorier af afgiftspligtige personer forfalder på et af følgende tidspunkter:
 - (a) senest ved udstedelsen af faktura
 - (b) senest når vederlaget indgår
 - (c) såfremt der ikke udstedes faktura, eller såfremt denne udstedes for sent, inden for en specificeret frist, som senest er ved udløbet af den frist for udstedelse af fakturaer, der er pålagt af medlemsstaterne i medfør af artikel 222, eller såfremt en sådan frist ikke er pålagt af medlemsstaten, inden for en specificeret frist fra datoen for afgiftspligten.
2. Undtagelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse på følgende leveringer:

- (a) leveringer af tjenesteydelser, der er omfattet af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2, når disse leveringer foretages af en afgiftspligtig person, der har tilladelse til at anvende denne ordning i overensstemmelse med artikel 359
 - (b) leveringer, der er omfattet af særordningen i afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, når disse leveringer foretages af en afgiftspligtig person, der har tilladelse til at anvende denne ordning i overensstemmelse med artikel 369b
 - (c) leveringer af tjenesteydelser, for hvilke der skal betales moms af kunden i medfør af artikel 196
 - (d) leveringer eller overførsler af varer omhandlet i artikel 67."
- (5) Artikel 167a, stk. 1, affattes således:
- "Medlemsstaterne kan indføre en valgfri ordning, hvorefter fradragsretten for en afgiftspligtig person, hvis moms udelukkende forfalder i henhold til artikel 66, stk. 1, litra b), udskydes, indtil der er betalt moms til leverandøren på de varer eller ydelser, som den afgiftspligtige person har fået leveret."
- (6) Artikel 217 affattes således:

"Artikel 217

I dette direktiv forstås ved "elektronisk faktura" en faktura, der indeholder de i henhold til dette direktiv krævede oplysninger, og som er udstedt, fremsendt og modtaget i et struktureret elektronisk format, der muliggør fakturaens automatiske og elektroniske behandling."

- (7) Artikel 218 affattes således:

"Artikel 218

1. Ved anvendelsen af dette direktiv accepterer medlemsstaterne som faktura ethvert dokument eller enhver meddelelse i papirform eller elektronisk form, der opfylder betingelserne i dette kapitel.
2. Medlemsstaterne kan pålægge en forpligtelse til at udstede elektroniske fakturaer. Medlemsstater, der pålægger denne forpligtelse, skal tillade udstedelsen af elektroniske fakturaer, som overholder den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over syntakser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU*. Afgiftspligtige personers udstedelse af elektroniske fakturaer og fremsendelsen heraf er ikke betinget af en forudgående tilladelse eller kontrol fra skattemyndighedernes side, jf. dog de særlige foranstaltninger, der er givet tilladelse til i medfør af artikel 395, og som allerede er gennemført på tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden.

*Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU af 16. april 2014 om elektronisk fakturering i forbindelse med offentlige udbud (EUT L 133 af 6.5.2014, s. 1)."

- (8) Artikel 226, nr. 7a), affattes således:

"7a) i tilfælde af at afgiften forfalder på det tidspunkt, hvor betalingen modtages i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1, litra b), og fradragsretten indtræffer på det tidspunkt, hvor den fradragsberettigede afgift forfalder, angivelsen kasseregnskab"

- (9) Artikel 232 udgår.
- (10) Artikel 237 udgår.
- (11) Artikel 359 affattes således:

"Artikel 359

Medlemsstaterne tillader enhver afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, og som leverer tjenesteydelser til en ikkeafgiftspligtig person, at anvende denne særordning. Ordningen finder anvendelse på alle tjenesteydelser, der leveres på denne måde inden for Fællesskabet."

- (12) Artikel 369j, stk. 1, affattes således:

"En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning ikke foretage fradrag af moms opkrævet i forbrugsmedlemsstaten i henhold til dette direktivs artikel 168. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, nr. 1), artikel 3 og artikel 8, stk. 1, litra e), i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiver. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med varer, der er omfattet af denne særordning."

- (13) Artikel 369w, stk. 1, affattes således:

"En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning ikke foretage fradrag af moms opkrævet i forbrugsmedlemsstaten i henhold til dette direktivs artikel 168. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, nr. 1), artikel 3 og artikel 8, stk. 1, litra e), i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiver. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med varer, der er omfattet af denne særordning."

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. januar 2025

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 14, stk. 4, nr. 1), litra a), affattes således:

"a) Leveringen af varer finder sted til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, eller leveringen er en levering af brugte genstande, kunstgenstande, samlereobjekter eller antikviteter foretaget af en afgiftspligtig videreforhandler til enhver anden afgiftspligtig person,

når varerne er momspligtige efter særordningen i afsnit XII, kapitel 4, afdeling 2, i dette direktiv."

(2) I artikel 14a foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 2 affattes således:

"2. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer i Fællesskabet fra en afgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer."

(b) Følgende tilføjes som stk. 3 og 4:

"3. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler formidler en afgiftspligtig persons overførsel af varer til en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, af andet end investeringsgoder som defineret i overensstemmelse med artikel 189, litra a), af den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres, eller af varer, for hvilke der ikke er fuld fradragsret i den pågældende medlemsstat, anses den afgiftspligtige person, der formidler overførslen, for selv at have modtaget og leveret disse varer.

4. Når en afgiftspligtig person, der kun er etableret i én medlemsstat, ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform eller portal eller tilsvarende midler udelukkende formidler leveringer af varer i den pågældende medlemsstat uden forsendelse eller transport eller med forsendelse eller transport, der påbegyndes og afsluttes i den pågældende medlemsstat, anses denne afgiftspligtige person ikke for selv at have modtaget og leveret disse varer."

(3) Følgende indsættes som artikel 28a:

"Artikel 28a

Uanset artikel 28 anses en afgiftspligtig person, der ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en platform, portal eller tilsvarende midler formidler korttidsudlejning af indkvartering, jf. artikel 135, stk. 3, eller personbefordring, for selv at have modtaget og leveret disse ydelser, hvis den person, der leverer disse ydelser, er en af følgende:

- a) en ikke-etableret person, der ikke er momsregistreret i en medlemsstat
- b) en ikkeafgiftspligtig person
- c) en afgiftspligtig person, der udelukkende foretager leveringer af varer eller ydelser, som der ikke kan fradrages moms for
- d) en ikkeafgiftspligtig person
- e) en afgiftspligtig person, der er omfattet af den fælles standardsatsordning for landbrugere
- f) en afgiftspligtig person, der er omfattet af ordningen for små virksomheder."

(4) Artikel 35 udgår.

- (5) I afsnit V, kapitel 1, indsættes følgende som afdeling 5:

"Afdeling 5

Levering af kunstgenstande og antikviteter, der leveres under særordningen for afgiftspligtige videreforhandlere

Artikel 39a

Når kunstgenstande og antikviteter leveres uden forsendelse eller transport, eller forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes og afsluttes i samme medlemsstat, er leveringsstedet dér, hvor kunden er etableret, har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, såfremt varerne leveres i overensstemmelse med særordningen i afsnit XII, kapitel 4, afdeling 2, underafdeling 1".

- (6) Følgende indsættes som artikel 46a:

"Artikel 46a

Leveringsstedet for en formidlingstjeneste, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person via en platform, portal eller tilsvarende midler, er det sted, hvor den underliggende transaktion foretages, i overensstemmelse med dette direktiv."

- (7) I artikel 135 indsættes følgende som stk. 3:

"3. Uafbrudt udlejning af indkvartering i højst 45 dage med eller uden levering af tjenesteydelser i tilknytning hertil anses for at have en funktion, der svarer til hotelsektoren."

- (8) Artikel 136a affattes således:

"Artikel 136a

Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2 eller 3, fritager medlemsstaterne leveringen af disse varer til denne afgiftspligtige person."

- (9) Følgende indsættes som artikel 136b:

"Artikel 136b

Når en afgiftspligtig person anses for selv at have modtaget og leveret tjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 28a, fritager medlemsstaterne leveringen af disse varer til denne afgiftspligtige person."

- (10) I artikel 143 indsættes som stk. 1a:

"1a. Med henblik på den fritagelse, der er omhandlet i stk. 1, litra ca), vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt for at indføre særlige foranstaltninger til at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse ved bl.a. at forbinde det unikke forsendelsesnummer med det tilsvarende momsregistreringsnummer, som er omhandlet i artikel 369q.

Denne gennemførelsesretsakt vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, som er omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011*, og med henblik herpå er udvalgt det udvalg, der er nedsat ved artikel 58 i forordning (EU) nr. 904/2010±.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

± Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1)."

- (11) Følgende indsættes som artikel 172a:

"Artikel 172a

Når en afgiftspligtig person anses for selv at have modtaget og leveret tjenesteydelser i overensstemmelse med artikel 28a, påvirker disse leveringer ikke den afgiftspligtige persons fradragsret, uanset om der er tale om en levering, der giver ret til fradrag af moms eller ej."

- (12) Artikel 194 affattes således:

"Artikel 194

1. Hvis den afgiftspligtige levering af varer eller ydelser foretages af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i den medlemsstat, hvor momsen skal betales, tillader medlemsstaterne, at den afgiftspligtige person, der er betalingspligtig for momsen, er den person, som varerne eller ydelserne leveres til, forudsat at vedkommende allerede er registreret i den pågældende medlemsstat, uden at dette berører artikel 195 og 196.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på levering af varer foretaget af en afgiftspligtig videreforhandler som defineret i artikel 311, stk. 1, nr. 5), når varerne er momspligtige efter særordningerne i afsnit XII, kapitel 4, afdeling 2, i dette direktiv."

- (13) Artikel 222, stk. 1, affattes således:

"For leveringer af varer, der foretages på de i artikel 138 fastsatte betingelser, eller for leveringer af varer eller ydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 194 og 196, skal der udstedes en faktura senest den femtende dag i den måned, der følger efter den måned, i hvilken afgiftspligten er indtrådt."

- (14) I artikel 242a foretages følgende ændringer:

- (a) Følgende indsættes som stk. 1a:

"1a. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en platform, portal eller tilsvarende midler formidler levering af korttidsudlejning af indkvartering eller personbefordring, og denne person ikke anses for selv at have modtaget og leveret disse ydelser efter artikel 28a, er den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, forpligtet til at føre regnskab over de pågældende leveringer."

- (b) Stk. 2 affattes således:

"2. De i stk. 1 og 1a omhandlede regnskaber skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for de berørte medlemsstater.

Sådanne regnskaber skal opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor en transaktion blev foretaget."

(15) Artikel 262, stk. 1, litra c), affattes således:

"c) de afgiftspligtige personer og de ikkeafgiftspligtige momsregistrerede juridiske personer, til hvilke den pågældende momsregistrerede afgiftspligtige person har leveret varer eller ydelser, bortset fra varer eller ydelser, der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, for hvilke modtageren skal betale moms i henhold til artikel 194 og 196."

(16) I artikel 306 indsættes følgende som stk. 3:

"3. Den særordning, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, finder ikke anvendelse på leveringer foretaget inden for rammerne af artikel 28a."

(17) I afsnit XII affattes overskriften til kapitel 6 således:

"KAPITEL 6

Særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer eller udfører fjernsalg af varer eller visse indenlandske leveringer af varer eller overførsler af egne varer"

(18) Artikel 365 affattes således:

"Artikel 365

Momsangivelsen skal indeholde det individuelle momsregistreringsnummer til anvendelsen af denne særordning samt for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor der skal betales moms, den samlede værdi uden moms af de af denne særordning omfattede leveringer af tjenesteydelser, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter sats. Også de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal anføres i angivelsen.

Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter den dato, hvor angivelsen skulle indsendes i overensstemmelse med artikel 364, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til artikel 364. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres."

(19) I afsnit XII, kapitel 6, affattes overskriften til afdeling 3 således:

"Afdeling 3

Særordning for fjernsalg af varer inden for Fællesskabet, for visse leveringer af varer inden for en medlemsstat foretaget af en afgiftspligtig person, der ikke er momsregistreret i den pågældende medlemsstat, eller ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser leveret til en ikkeafgiftspligtig person af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i forbrugsmedlemsstaten"

(20) Artikel 369a, nr. 3), ændres således:

(a) Litra c) affattes således:

"c) i tilfælde af levering af varer foretaget af en afgiftspligtig person, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, såfremt dennes erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, nævnte medlemsstat"

(b) Følgende indsættes som litra d) og e):

"d) i tilfælde af levering af varer i overensstemmelse med artikel 36, 37 og 39, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, såfremt dennes erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, den medlemsstat, hvor leveringen anses for at have fundet sted

e) i tilfælde af levering af varer uden forsendelse eller transport af varerne, eller hvis forsendelsen af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, såfremt dennes erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, nævnte medlemsstat"

(21) Artikel 369b affattes således:

"Artikel 369b

Medlemsstaterne tillader følgende afgiftspligtige personer at gøre brug af denne særordning:

- (a) en afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for Fællesskabet
- (b) uden at det berører artikel 14a, stk. 2, med henblik på denne særordning en afgiftspligtig person, der formidler levering af varer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, uden forsendelse eller transport, eller hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person
- (c) en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, og som leverer ydelser til en ikkeafgiftspligtig person.
- (d) en afgiftspligtig person, der ikke er registreret i den medlemsstat, hvor varerne er momspligtige, og som leverer varer i overensstemmelse med artikel 36, 37 og 39 til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person
- (e) en afgiftspligtig person, der ikke er registreret i den medlemsstat, hvor varerne er momspligtige, og som leverer varer uden forsendelse eller transport, eller

hvor forsendelsen påbegyndes og afsluttes i samme medlemsstat, når dette sker til en af følgende:

- (a) en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person
- (b) enhver anden afgiftspligtig person, såfremt leveringen er en levering af brugte genstande, kunstgenstande, samlerobjekter eller antikviteter, når varerne er momspligtige efter fortjenstmargenordningen i artikel 312-325.

Denne særordning finder anvendelse på alle de varer eller ydelser, der leveres i Fællesskabet af den pågældende afgiftspligtige person."

(22) I artikel 369g foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1 affattes således:

"1. Momsangivelsen skal indeholde momsregistreringsnummeret omhandlet i artikel 369d og for hver enkelt forbrugsmedlemsstat den samlede værdi uden moms, de gældende momssatser, såfremt det er relevant, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser, såfremt det er relevant, og det samlede skyldige afgiftsbeløb for følgende leveringer omfattet af denne særordning, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i afgiftsperioden:

- (a) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet
- (b) uden at det berører artikel 14a, stk. 2, med henblik på denne særordning levering af varer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person
- (c) leveringer af ydelser
- (d) levering af varer i overensstemmelse med artikel 36, 37 og 39, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person
- (e) levering af varer uden forsendelse eller transport, eller hvis forsendelsen påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person.

Momsangivelsen skal også indeholde ændringer, som vedrører tidligere afgiftsperioder, jf. stk. 4."

(b) Stk. 2 affattes således:

"2. Hvis varerne forsendes eller transporteres i eller fra andre medlemsstater end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi uden moms, de gældende momssatser, såfremt det er relevant, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser, såfremt det er relevant, og det samlede skyldige afgiftsbeløb for følgende leveringer omfattet af denne særordning for hver enkelt medlemsstat, som sådanne varer forsendes eller transporteres i eller fra:

- (a) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet bortset fra sådant salg udført af en afgiftspligtig person i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2
- (b) fjernsalg af varer inden for Fællesskabet og levering af varer, hvis forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat, dersom fjernsalget foretages af en afgiftspligtig person i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 2, og disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person
- (c) levering af varer i overensstemmelse med artikel 36, 37 og 39, når disse varer leveres til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller leveres til enhver anden ikkeafgiftspligtig person
- (d) levering af varer til en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig juridisk person, hvis erhvervelser af varer inden for Fællesskabet ikke er momspligtige i henhold til artikel 3, stk. 1, eller til enhver anden ikkeafgiftspligtig person, når forsendelsen påbegyndes og afsluttes i den samme medlemsstat.

For de leveringer, der er omhandlet i litra a), skal momsangivelsen også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af hver enkelt medlemsstat, som sådanne varer forsendes eller transporteres fra, hvis et sådant foreligger.

For de leveringer, der er omhandlet i litra b), skal momsangivelsen også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af hver enkelt medlemsstat, som sådanne varer forsendes eller transporteres fra, hvis et sådant foreligger.

Momsangivelsen skal indeholde de i dette stykke omhandlede oplysninger opdelt efter forbrugsmedlemsstat."

- (c) Følgende indsættes som stk. 2a:

"2a. Kravet om at angive de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, finder også anvendelse på leveringer af varer uden forsendelse eller transport, der finder sted i en anden medlemsstat end identifikationsmedlemsstaten."

- (d) Stk. 3 affattes således:

"3. Når den afgiftspligtige person, der leverer tjenester omfattet af særordningen, har et eller flere faste forretningssteder i en anden medlemsstat end identifikationsmedlemsstaten, hvorfra der leveres ydelser, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi uden moms, de

gældende momssatser, såfremt det er relevant, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser, såfremt det er relevant, og det samlede skyldige afgiftsbeløb for sådanne leveringer for hver medlemsstat, hvor den pågældende har et forretningssted, tillige med forretningsstedets momsregistreringsnummer eller skatteregistreringsnummer, fordelt efter forbrugsmedlemsstat."

(e) Stk. 4 affattes således:

"4. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter den dato, hvor angivelsen skulle indsendes i overensstemmelse med artikel 369f, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til artikel 369f. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres."

(23) I artikel 369m tilføjes følgende som stk. 4:

"4. Uanset stk. 1 kræver medlemsstaterne, at den afgiftspligtige person, der handler som faktisk leverandør i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 1, anvender denne særordning for alt sit fjernsalg af varer indført fra tredjelandssområder eller tredjelande."

(24) I artikel 369p foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 1 tilføjes følgende som litra e):

"e) status som afgiftspligtig person, der anses for selv at have modtaget og leveret varer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 1."

(b) I stk. 3 tilføjes følgende som litra f):

"f) status som afgiftspligtig person, der anses for selv at have modtaget og leveret varer i overensstemmelse med artikel 14a, stk. 1."

(25) I artikel 369r foretages følgende ændringer:

(a) Stk. 1, litra d), affattes således:

"d) hvis den afgiftspligtige person gang på gang undlader at følge reglerne for denne særordning, og for så vidt anvendelsen af denne ordning ikke er obligatorisk efter artikel 369m, stk. 4."

(b) Stk. 3, litra d), affattes således:

"d) hvis den afgiftspligtige person gang på gang undlader at følge reglerne for denne særordning, og for så vidt anvendelsen af denne ordning ikke er obligatorisk i henhold til artikel 369m, stk. 4."

(c) Følgende indsættes som stk. 4:

"4. Hvis anvendelsen af særordningen er obligatorisk i henhold til artikel 369m, stk. 4, træffer identifikationsmedlemsstaterne andre passende foranstaltninger end sletning fra identifikationsregistret, hvis den afgiftspligtige person gang på gang undlader at overholde reglerne for denne særordning."

(26) Artikel 369t, stk. 2, affattes således:

"2. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter den dato, hvor angivelsen skulle indsendes i overensstemmelse med artikel 369s, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til artikel 369s. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante forbrugsmedlemsstat, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres."

(27) I afsnit XII, kapitel 6, indsættes følgende som afdeling 5:

"Afdeling 5

Særordning for overførsel af egne varer

Artikel 369xa

I denne afdeling, og uden at det berører andre fællesskabsbestemmelser, forstås ved:

- 1) "overførsel af egne varer": overførsel af varer til en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, herunder overførsler i henhold til artikel 14a, stk. 3, hvilket ikke omfatter overførsler af investeringsgoder som defineret i overensstemmelse med artikel 189, litra a), af den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres, eller af varer, for hvilke der ikke er fuld fradragsret i den pågældende medlemsstat
- 2) "identifikationsmedlemsstat": den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis den afgiftspligtige person ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, det sted, hvor den afgiftspligtige person har et fast forretningssted.

Hvis en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, men har mere end ét fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat med et fast forretningssted, hvor den afgiftspligtige person angiver at ville gøre brug af denne særordning. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

Når en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet og ikke har noget fast forretningssted deri, er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes. Hvis det er i mere end én medlemsstat, at forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, skal den afgiftspligtige person angive, hvilken af de pågældende medlemsstater der er identifikationsmedlemsstaten. Den afgiftspligtige person er bundet af denne beslutning for det pågældende kalenderår og de to efterfølgende kalenderår.

Artikel 369xb

Medlemsstaterne tillader afgiftspligtige personer, der foretager overførsler af egne varer, at anvende denne særordning.

Denne særordning finder anvendelse på alle overførsler af egne varer, der foretages af en afgiftspligtig person, der er registreret under denne ordning.

Artikel 369xc

En afgiftspligtig person skal til identifikationsmedlemsstaten anmelde påbegyndelse og ophør af sin afgiftspligtige virksomhed omfattet af denne særordning eller ændringer i denne virksomhed, som gør, at den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af særordningen. Den afgiftspligtige person foretager denne anmeldelse elektronisk.

Artikel 369xd

En afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen, skal for så vidt angår afgiftspligtige transaktioner under denne ordning kun momsregistreres i identifikationsmedlemsstaten. Til dette formål anvender medlemsstaten det individuelle momsregistreringsnummer, der i forvejen er tildelt den afgiftspligtige person af hensyn til vedkommendes forpligtelser i henhold til den indenlandske ordning.

Artikel 369xe

Identifikationsmedlemsstaten udelukker en afgiftspligtig person fra særordningen i følgende tilfælde:

- (a) hvis den afgiftspligtige person meddeler, at vedkommende ikke længere foretager overførsler af egne varer omfattet af denne særordning
- (b) hvis det på anden måde kan antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige virksomhed under denne særordning er bragt til ophør
- (c) hvis den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at gøre brug af denne særordning
- (d) hvis den afgiftspligtige person gang på gang undlader at følge reglerne for denne særordning.

Artikel 369xf

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, indsender elektronisk til identifikationsmedlemsstaten en momsangivelse for hver måned, uanset om der er foretaget overførsler af varer omfattet af denne særordning. Momsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Artikel 369xg

1. Momsangivelsen skal indeholde det i artikel 369xd nævnte momsregistreringsnummer og for hver medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller overføres, den samlede værdi uden moms af de af denne særordning omfattede overførsler, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i afgiftsperioden.

Momsangivelsen skal også indeholde ændringer, som vedrører tidligere afgiftsperioder, jf. stk. 3.

2. Hvis varerne forsendes eller transporteres fra andre medlemsstater end identifikationsmedlemsstaten, skal momsangivelsen også indeholde den samlede værdi uden moms af de af denne særordning omfattede overførsler for hver medlemsstat, hvor varerne forsendes eller transporteres fra.

Momsangivelsen skal også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af hver enkelt medlemsstat, som sådanne varer forsendes eller transporteres fra, hvis et sådant foreligger. Momsangivelsen skal indeholde de i dette stykke omhandlede oplysninger opdelt efter den medlemsstat, som varerne forsendes eller transporteres til.

3. Såfremt det er nødvendigt at foretage ændringer af momsangivelsen efter den dato, hvor angivelsen skulle indsendes i overensstemmelse med artikel 369xf, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse senest tre år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til artikel 369xf. Denne efterfølgende momsangivelse skal angive den relevante medlemsstat, som varerne forsendes eller transporteres til, afgiftsperioden og det afgiftspligtige beløb, der skal ændres."

Artikel 369xh

1. Momsangivelsen udfærdiges i euro.

Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at momsangivelsen udarbejdes i deres nationale valuta.

Hvis leveringerne er foretaget i andre valutaer, anvender den afgiftspligtige person, som gør brug af denne særordning, valutakursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når momsangivelsen udfærdiges.

2. Omregning sker ved anvendelse af de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

Artikel 369xi

Under denne særordning er erhvervelse af varer inden for Fællesskabet i den medlemsstat, hvor varerne forsendes eller transporteres til, fritaget.

Artikel 369xj

En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kan for så vidt angår vedkommendes afgiftspligtige virksomhed, der er omfattet af særordningen, ikke i momsangivelsen for ordningen angive den i henhold til artikel 168 i dette direktiv fradragsberettigede moms i de medlemsstater, hvorfra varerne er forsendt eller transporteret. Uanset artikel 1, nr. 1), i direktiv 86/560/EØF og artikel 2, nr. 1), artikel 3 og artikel 8, stk. 1, litra e), i direktiv 2008/9/EF får denne afgiftspligtige person tilbagebetalt moms i overensstemmelse med nævnte direktiver. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med varer, der er omfattet af denne særordning.

Hvis en afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, kræves registreret i en medlemsstat for virksomhed, der ikke er omfattet af særordningen, skal vedkommende fradrage moms opkrævet i den pågældende medlemsstat vedrørende varer eller ydelser, som denne har fået leveret i medlemsstaten, i den momsangivelse, der skal indgives efter dette direktivs artikel 250.

Artikel 369xk

1. En afgiftspligtig person, som gør brug af denne særordning, skal føre regnskab over overførsler af egne varer, der er omfattet af denne særordning. Disse regnskaber skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at myndighederne i de medlemsstater, som varerne er blevet forsendt eller transporteret fra eller til, kan fastslå, at momsangivelsen er korrekt.

2. De i stk. 1 omhandlede regnskaber skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for den medlemsstat, som varerne er blevet forsendt eller transporteret fra eller til, og for identifikationsmedlemsstaten.

Disse regnskaber skal opbevares i en periode på fem år fra den 31. december i det år, hvor overførslen af egne varer blev foretaget."

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. januar 2026

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

- (1) i artikel 243 udgår stk. 3
- (2) i artikel 262 udgår stk. 2.

Artikel 4

Ændringer af direktiv 2006/112/EF med virkning fra den 1. januar 2028

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

- (1) Artikel 42, litra b), affattes således:

"b) erhververen har opfyldt forpligtelserne i artikel 265 med hensyn til overførslen af oplysninger om erhvervelserne inden for Fællesskabet."
- (2) Artikel 138, stk. 1a, affattes således:

"1a. Fritagelsen i denne artikels stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis leverandøren ikke har overholdt den forpligtelse, der er fastsat i artikel 262 og 263, til at meddele oplysningerne om transaktioner inden for Fællesskabet, eller de fremsendte oplysninger ikke indeholder de korrekte oplysninger om leveringen, som krævet i henhold til artikel 264, medmindre leverandøren behørigt kan begrunde eventuelle mangler over for de kompetente myndigheder."
- (3) Artikel 218 affattes således:

"Med henblik på dette direktiv udstedes fakturaerne i et struktureret elektronisk format. Medlemsstaterne kan dog acceptere dokumenter på papir eller i andre formater som fakturaer for transaktioner, der ikke er omfattet af indberetningsforpligtelserne i afsnit XI, kapitel 6. Medlemsstaterne tillader udstedelsen af elektroniske fakturaer, som overholder den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over syntakser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU. Afgiftspligtige personers udstedelse af elektroniske fakturaer og fremsendelsen heraf er ikke betinget af en forudgående tilladelse eller kontrol fra skattemyndighedernes side."
- (4) Artikel 222, stk. 1, affattes således:

"For leveringer af varer, der foretages på de i artikel 138 fastsatte betingelser, eller for leveringer af varer eller ydelser, for hvilke kunden er afgiftspligtig i medfør af artikel 194 og 196, skal der udstedes en faktura senest to arbejdsdage efter afgiftspligtens indtræden."

(5) Artikel 223 udgår.

(6) I artikel 226 tilføjes som nr. 16), 17) og 18):

"16) hvis der er tale om en korrigerende faktura, det fortløbende nummer, der identificerer den berigtede faktura, jf. punkt 2)

17) IBAN-nummeret på leverandørens bankkonto, som betalingen for fakturaen krediteres. Hvis IBAN-nummeret ikke er tilgængeligt, enhver anden identifikator, som utvetydigt identificerer den bankkonto, som fakturaen krediteres

18) Den dato, hvor betalingen af varerne eller ydelserne forfalder, eller, hvis der er aftalt afdrag, datoen for og størrelsen af hver betaling."

(7) I afsnit XI, kapitel 6, affattes overskriften således:

"KAPITEL 6

Krav til digital indberetning"

(8) I afsnit XI, kapitel 6, indsættes følgende som overskrift til afdeling 1:

"Afdeling 1

Krav til digital indberetning i forbindelse med grænseoverskridende leveringer af varer og ydelser mod vederlag mellem afgiftspligtige personer"

(9) I artikel 262 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 1 affattes indledningen således:

"Enhver momsregistreret afgiftspligtig person skal til den medlemsstat, hvor den pågældende person er etableret eller momsregistreret, indsende følgende oplysninger om hver levering og overførsel af varer, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 138, om hver erhvervelse af varer inden for Fællesskabet i overensstemmelse med artikel 20 og om hver levering af en tjenesteydelse, der er afgiftspligtig i en anden medlemsstat end den, hvor leverandøren er etableret:"

(10) Artikel 263 affattes således:

"Artikel 263

1. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 262, stk. 1, fremsendes for hver enkelt af den afgiftspligtige persons transaktioner senest to arbejdsdage efter udstedelsen af fakturaen eller to arbejdsdage efter den dato, hvor fakturaen skulle være udstedt, hvis den afgiftspligtige person ikke overholder forpligtelsen til at udstede en faktura. Oplysningerne fremsendes af den afgiftspligtige person eller af en tredjepart på den afgiftspligtige persons vegne. Medlemsstaterne sørger for de elektroniske midler til indsendelse af sådanne oplysninger.

Medlemsstaterne tillader fremsendelsen af oplysninger fra elektroniske fakturaer, som overholder den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over syntakser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/55/EU.

Medlemsstaterne kan tillade fremsendelsen oplysningerne fra elektroniske fakturaer ved hjælp af andre dataformater, der sikrer interoperabilitet med den europæiske standard for elektronisk fakturering.

2. Den ensartede elektroniske meddelelse for indberetning af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, fastlægges efter proceduren i artikel 58, stk. 2, i forordning (EU) nr. 904/2010."

(11) Artikel 264 affattes således:

"Artikel 264

De oplysninger, der fremsendes i overensstemmelse med artikel 263, skal indeholde alle følgende oplysninger:

- (a) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 226, nr. 1)-4), 6), 8)-11a), 16), 17) og 18)
- (b) for de i artikel 138, stk. 2, litra c), omhandlede leveringer af varer bestående af overførsel til en anden medlemsstat det samlede beløb for leveringen fastsat i overensstemmelse med artikel 76."

(12) Artikel 265 affattes således:

"Artikel 265

I tilfælde af erhvervelser af varer inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 42 skal den afgiftspligtige person, der er momsregistreret i den medlemsstat, som har tildelt vedkommende det momsregistreringsnummer, hvorunder den pågældende har erhvervet varerne, angive følgende i de oplysninger, der skal fremsendes:

- a) vedkommendes momsregistreringsnummer i medlemsstaten, hvorunder erhvervelsen og den efterfølgende levering af varer er foretaget
- b) momsregistreringsnummeret for modtageren af den afgiftspligtige persons efterfølgende levering i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes
- c) værdien uden moms af hver levering, som den afgiftspligtige person har foretaget i den medlemsstat, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes."

(13) Artikel 266 udgår.

(14) Artikel 267 affattes således:

"Artikel 267

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personer, som i henhold til artikel 194 eller 204 betragtes som betalingspligtige for momsen i stedet for en afgiftspligtig person, der ikke er etableret på deres område, opfylder den i dette kapitel omhandlede forpligtelse til at indgive oplysninger."

(15) Artikel 268 affattes således:

"Artikel 268

Medlemsstaterne kræver, at afgiftspligtige personer, der på deres område foretager erhvervelser af varer inden for Fællesskabet samt hermed sidestillede transaktioner omhandlet i artikel 21 og 22, indgiver oplysninger om disse transaktioner som omhandlet i dette kapitel."

(16) Artikel 269, 270 og 271 udgår.

(17) I afsnit XI, kapitel 6, indsættes følgende som afdeling 2:

"Afdeling 2

Krav til digital indberetning i forbindelse med levering af varer og ydelser mod vederlag mellem afgiftspligtige personer på en medlemsstats område

Artikel 271a

1. Medlemsstaterne kan kræve, at afgiftspligtige personer, der er momsregistreret på deres område, elektronisk sender deres skattemyndigheder oplysninger om leveringen af varer og ydelser mod vederlag til andre afgiftspligtige personer på deres område.

2. Medlemsstaterne kan kræve, at afgiftspligtige personer, der er momsregistreret på deres område, elektronisk sender deres skattemyndigheder oplysninger om afgiftspligtige transaktioner ud over dem, som nævnes i denne artikels stk. 1 og i artikel 262.

Artikel 271b

Hvis en medlemsstat kræver, at oplysningerne fremsendes i henhold til artikel 271a, skal den afgiftspligtige person eller en tredjepart på vegne af den afgiftspligtige person fremsende oplysningerne for hver enkelt transaktion senest to arbejdsdage efter udstedelsen af fakturaen eller to arbejdsdage efter den dato, hvor fakturaen skulle være udstedt, hvis den afgiftspligtige person ikke overholder forpligtelsen til at udstede en faktura. Medlemsstaterne tillader fremsendelsen af oplysninger fra elektroniske fakturaer, som overholder den europæiske standard for elektronisk fakturering og listen over syntakser i henhold til direktiv 2014/55/EU.

Medlemsstaterne kan tillade fremsendelse af oplysninger fra elektroniske fakturaer ved hjælp af andre dataformater.

Artikel 271c

Senest den 31. marts 2033 forelægger Kommissionen på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne Rådet en rapport om, hvordan kravene til national indberetning, der er fastsat i denne afdeling, fungerer. I denne rapport skal Kommissionen vurdere behovet for yderligere harmoniseringsforanstaltninger og om nødvendigt fremsætte et passende forslag til sådanne foranstaltninger."

(18) Artikel 273 affattes således:

"Artikel 273

Medlemsstaterne kan fastsætte andre forpligtelser, som de skønner nødvendige for at sikre en korrekt opkrævning af momsen og for at undgå svig, forudsat at der sker ligebehandling af indenlandske transaktioner og transaktioner mellem medlemsstaterne foretaget af afgiftspligtige personer, og såfremt disse forpligtelser ikke i samhandelen mellem medlemsstaterne giver anledning til formaliteter ved grænsepassagen.

Muligheden i stk. 1 kan ikke anvendes til at pålægge yderligere faktureringsforpligtelser ud over dem, der er fastsat i kapitel 3, eller til at indføre yderligere indberetningsforpligtelser ud over dem, der er fastsat i afsnit XI, kapitel 6."

Artikel 5

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2023 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 1. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2024.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2024 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 2.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2025.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2025 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 3.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2026.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2027 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme artikel 4.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2028.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 7

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand